

GLAS

Kranj, sreda, 5. 1. 1972

Cena 50 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik
in sicer ob sredah in sobotah.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

KRANJSKI KOLEKTIVI TITU ZA NOVO LETO

Letos smo ponovno imeli srečo, da je predsednik republike in predsednik ZKJ tovariš Tito preživel dneve pred novim letom in tudi del novoletnih praznikov pri nas v Sloveniji na Brdu pri Kranju. S tem se je ponudila lepa priložnost, ki so jo delovni kolektivi tudi porabili, da so namreč tovarišu Titu da so namreč tovarišu Titu prek posebne delegacije voščili srečno novo 1972. leto.

Delegacijo so sestavljali tovarišice in tovariši: SLOBODAN DIMIČ, predelavec v pnevmatikarni Save, MALCI DRAKSLER, prešivalka v Planiki, ZLATA MARJANČIČ, tekstilni tehnik v Tekstilindusu, ANDREJ OKORN, predsednik DS Industrije bombažnih izdelkov, STEFKA VOLC, predstavnica podjetja PPT, upravnica pošte v Radovljici, ing. TONE CERNE, vodja kmetijske kooperacije in sekretar organizacije ZK v Kmetijsko živilskem kombinatu, JELKA TOMAN, predsednica poslovnega odbora trg. podjetja Živila, TONE MALEJ, poslovodja v trg. podjetju Merkur, MOJCA BOGATAJ, učiteljica na osnovni šoli Lucijan Seljak, DANA PETRAČ, vzgojiteljica v vzgojno varstvenem zavodu Golnik, STANE MIHALIČ, sekretar organizacije ZK v Iskri, IVICA FRANČELJ, natakarica v gostinskem podjetju Central ter EDO RESMAN, sekretar občinske konference ZMS, STANE BOŽIČ, predsednik občinskega sindikalnega sveta, SLAVKO ZALOKAR, predsednik skupščine občine, in FRANC ROSELJ, sekretar komitaja občinske konference ZKS.

Tovariš Tito in njegova soboroga sta sprejela delegacijo v petek, 31. decembra, ob enajstih dopoldne. Goste sta pričakala v svetli sprejemni celici gradu na Brdu. V imenu vseh članov delegacije, vseh delovnih ljudi in vseh občanov kranjske občine je tovariš Tito pozdravil Stane Mihalič, sekretar organizacije ZK Iskre — Elektromehanike.

(Nadali. na 16. str.)

Dragi tovariš Tito, spoštovana tovarišica Jovanka Broz, Predstavniki delovnih organizacij smo počaščeni in zadovoljni, da vam lahko v imenu vseh delovnih ljudi in občanov kranjske občine zaželimo srečno novo leto 1972. Želimo obema predvsem zdravja, sreče in zadovoljstva.

Dragi tovariš Tito, V tem našem socializmu, takem, kot ga mi vidimo in občutimo, se godijo dobre in slabe reči. Dobre jemljemo za socializem, slabe pa nas jezijo, še posebno takrat kadar mislimo, da bi se jim lahko izognili. Marsikdaj se težko najdemo v vseh teh problemih znotraj in zunaj naših meja, saj jim je v tem zapletenem svetu težko videti začetek in konec. Tudi zaskrbi nas včasih in razočarani smo, če vidimo okoli sebe stvari, ki po naši pameti ne sodijo v socializem.

Največ tega pravzaprav lahko sami postavimo na pravo mesto, če to zares hočemo in če nas to dolgo, srečno in umirjeno življenje ni preveč zazibalo v samozadovoljstvo. Mislim, da bomo tudi vnaprej uspešno upravljali naše tovarne in urejali življenje v naših vaseh in mestih, tako, da ne bomo zanemarili tiste

čudovite dediščine revolucije, ki smo jo vsi sprejeli za svojo: solidarnosti, bratstva in enotnosti, prizadevnosti in nesebičnosti, predvsem pa neutrudljive delavnosti in poštenja v medsebojnih odnosih.

Vaš osebni zgled nas uči in zavezuje, kako je treba delati. Navadili smo se, da se takrat, kadar se naša dežela in mi v njej, najdemo na razpotju ali zgrešimo pravo pot, oglasi vaša beseda, ki z ostrino in zvestobo revoluciji loči resnico od zmote, odpira nove poti in kaže pravi obraz naših napak in popuščanj.

Prav o tem smo v zadnjih dneh veliko govorili tudi v naših kolektivih in organizacijah ZK. Vaše besede, ocena dogodkov in napotila za nadaljnje delo vsi podpiramo, sprejeli smo jih za svoje, saj izražajo duha naše misli in akcije. V nas, tovariš Tito, imate svoje soborce.

Socializem in revolucija smo pravzaprav mi sami. Jutrišnji dan bo tak, kot ga bomo sami vredni. Vaša osebnost in besede nam v odločilnih trenutkih dajeja moč in pogum, sta del te dežele in del nas. Če vam in tovarišici Broz ob tej priložnosti še enkrat zaželimo dolgo, srečno in plodno življenje med nami, smo samo izrekli to, kar mislijo vsi delovni ljudje naše dežele.

5. 1. 1972

SEZONSKO ZNIŽANJE *Peke*

***** TOVARNE OBUTVE TRZIC *****

Zavarovancem in delovnim organizacijam

S 1. januarjem 1972 začne delovati nova organizacija pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Sloveniji. Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji, ki je samoupravna organizacija zavarovancev za to področje, si je v okviru skupnosti ustavila lastno službo za opravljanje strokovnih, finančnih in administrativnih zadev pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Zato s 1. januarjem 1972 neha delovati dosedanja republiški zavod za socialno zavarovanje, iz dejavnosti komunalnih zavodov za socialno zavarovanje pa se izločijo pristojnosti s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Z istim dnem začne delovati v Ljubljani direkcija službe skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, njene podružnice pa na sedežih dosedanjih komunalnih zavodov, to je v Celju, Kranju, Ljubljani, Novi Gorici, Novem mestu, Mariboru, Murški Soboti in v Ravnah. Podružnice rešujejo

zadeve pokojninskega in invalidskega zavarovanja na prvi stopnji, direkcija pa na drugi, vsi pa imajo še dolžnost nuditi zavarovancem in delovnim organizacijam pravno in vsakršno drugo pomoč za zadeve pokojninskega in invalidskega zavarovanja. V nekaterih drugih krajih z večjim številom zavarovancev bodo ustanovljene tudi izpostave, ki naj bi skrbele zlasti za rehabilitacijo in zaposlovanje delovnih invalidov in vzdrževale čim tesnejše stike z zavarovanci in delovnimi organizacijami.

Nova organizacija skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter njene službe ima predvsem namen na eni strani razširiti in utrditi samoupravne pravice zavarovancev v njihovi skupnosti, na drugi strani pa izboljšati delo strokovne službe ter jo bolj kot doslej orientirati do zavarovancev in delovnih organizacij.

Prosimo zavarovance in delovne organizacije, da se v

vseh zadevah pokojninskega in invalidskega zavarovanja poslej obračajo na skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja, in sicer na direkcijo in podružnice njene službe.

Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji

Jeseniški mladinci o svojem delu

V četrtek, 23. decembra, sta obiskala Jesenice Peter Bekeš, član predsedstva ZM Jugoslavije in Božidar Lakota, član predsedstva republiške konference ZM Slovenije.

Dopoldne sta obiskala mladinski aktiv na gimnaziji in govorila o realizaciji stališč republiške konference o samoupravljanju na šoli, o položaju dijakov, predvsem pa sta razpravljala z gimnazijci o delu aktiva ZM na gimnaziji, o izvenšolski dejavnosti dijakov, mladinskih urah, statusu šole, samoupravljanju itd. Po tem razgovoru sta se sestala s člani predsedstva tovarniške konference ZM v Železarni Jesenice in govorila o organizaciji ZM v železarni, o realizaciji akcije 75, o sodelovanju ZM v železarni z mladinsko organizacijo v občini in z mladinskimi organizacijami v ZPSS. Razpravljali so tudi o samoupravljanju mladih v železarni in o položaju mladih, ki prihajajo v železarno iz drugih republik. Tovariš Bekeš je predlagal več sodelovanja z mladimi na terenu, po delovnih organizacijah in podjetjih.

Opoldne sta se Peter Bekeš in Božidar Lakota udeležila političnega aktiva občine in razpravljala o sodelovanju mladinske organizacije z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami v občini, poudarila pomen večjega sodelovanja z mladimi v zamejstvu in se zavzela za vključevanje mladih v interesne organizacije in nasploh v družbeno dojanje. Po tem so se na Jesenicah sestali tudi člani predsedstva občinske in tovarniške konference ZMS in predsedniki aktivov ter s Petrom Bekešem in Božidarjem Lakoto spregovorili o nalogah ZMS po 21. seji predsedstva ZKJ in podprli stališča in sklepe te seje, se dogovorili za sodelovanje z mladimi iz drugih republik in govorili o programu dela za prihodnje leto, o kadrovanju in drugem.

D. S.

Med novoletnimi prazniki doma in po svetu

ZACNIMO DOMA

● Predsednik republike Tito je pričakal novo leto v Sloveniji, in sicer med delavci Tovarne dekorativnih tkanin v Ljubljani. V petek dopoldne pa je sprejel predstavnike kranjskih delovnih kolektivov, ki so mu čestitali za novo leto in mu izročili darila. Tako kot vsako leto je dal predsednik novoletno izjavo, v kateri je poudaril, da stopamo v novo leto z optimizmom in pripravljeni na probleme, ki nas čakajo. Njegov govor je naletel v tujini na veliko zanimanje.

● Naši najvišji državni organi so pred novim letom sprejeli nekaj novosti. Posebna komisija zveznega izvršnega sveta se je dogovorila o novi pariteti dinarja, deviznem tečaju, pravici razpolaganja z devizami in ukrepih, ki naj spodbujajo izvoz. Ta režim je le začesen in bo veljal do popolne liberalizacije blagovne menjave s tujino in konvertibilnosti dinarja. Realno pariteto dinarja bo določil ZIS skupaj z mednarodnim denarnim skladom. Rešitve bodo dolgotrajnejše. ZIS je na svoji zadnji lanski seji sprejel sklep, da v prihodnje na potni list ne bomo več dobivali deviz, ampak bomo v tujino nesli 500 dinarjev in jih zamenjali tako, kakor bomo hoteli. To je eden od ukrepov devizne varčevalne politike. Tisti, ki pa bodo devize prodajali, bodo imeli pri bankah ugodnejše kreditne pogoje pri stanovanjski gradnji, gradnji poslovnih prostorov, nakupu kmetijske opreme itd. Predsednik ZIS Džemal Bijedić je dejal, da smo lani veliko naredili, v prihodnjih mesecih pa bomo morali še več. Leto 1972 bo »delovno leto«.

KAJ JE BILO NOVEGA NA TUJEM?

● Novi generalni sekretar OZN Kurt Waldheim je zasedel svoje delovno mesto v palači narodov. Dejal je, da bo njegova glavna naloga vrnitev zaupanja v OZN. Takoj po novem letu je spregovoril tudi ameriški predsednik Nixon. Dejal je, da bo spet kandidiral na letošnjih volitvah ter obljubil, da bo mesečno najmanj 25.000 ameriških vojakov odšlo iz Vietnama. Govoril je tudi o odnosih s Kitajsko in Kubo ter o krizi na bližnjem vzhodu. Predsednik Pakistana Ali Buto je obljubil, da bo brez pogojev izpustil vzhodnopakijskega voditelja Mudžibarja Rahmana. Švedska je ob tem obljubila, da bo njegovo vlado priznala takoj, ko na ozemlju Bangla deša ne bo več tujih čet. Malta je zahtevala, da morajo angleške čete zapustiti oporišča na otoku. Tudi kriza v Rodeziji je med prazniki dosegla vrhunec. Britanija se je odločila, da bo priznala nadvlado bele manjšine nad črnci. V Beogradu so prav tako sporočili, da je tečaj marke zdrsnil v primerjavi z vodilnimi zahodnimi valutami. Dolar in lira pa se krepita. Poročila tudi pravijo, da se Kitajska in Japonska zblížujeta, da Američani pogosteje napadajo Severni Vietnam, da je danski kralj Friderik IX. bolan in da Kitajska poziva ZDA, naj umaknejo svoje sile s Formoze.

● Na novega leta dan je v 83. letu starosti v Parizu umrl znan filmski umetnik in pevec Maurice Chevalier. Na odrske deske je stopil z dvanajstimi leti. Nekatere njegove šansone pojejo še danes. V filmih pa je nastopal z znanimi filmskimi zvezdami. Bil je nosilec medalje francoske legije časti. Nekoč je dejal: Ko bom nekega dne odhajal, se bom z nasmehom zahvalil usodi, ki je bila tako dobra z menoj.

In za konec še to. Novoletno slavje po svetu je zahtevalo številne žrtve, in to predvsem zaradi raznih petard in raket ter prometnih nesreč. Iz Argentine pa poročajo, da je v tej južnoameriški državi neznosna vročina. Živo srebro se približuje 40 stopinjam. Umrlo je že okrog 100 ljudi.

Večina ljudi sveta je ob koncu lanskega leta zaželela, da bi na svetu zavladal mir, da bi bilo čim manj lakote in da bi čim več ljudi živelo boljše kot v preteklem letu!

Zbral:
J. Košnjek

JESENICE

● Na zadnji seji obeh zborov občinske skupščine so govorili tudi o financiranju osnovnega šolstva v občini, kajti obseg dejavnosti na posameznih šolah, materialni stroški so se močno povečali, ukrepi pa omejujejo porabo dodatnih sredstev. Temeljno izobraževalne skupnosti zato ne morejo šolam zagotoviti več sredstev, kot so jih že predvidevale. Zato so na seji iskali in se menili o možnostih, s katerimi bi šolam lahko zagotovili vsaj del potrebnega denarja.

● Po sklepu odbornikov občinske skupščine se je Finančno ekonomski servis Jesenice združil s Obrtnim podjetjem Komunalni servis Jesenice. Finančno ekonomski servis ni posloval z izgubo, vendar mu kot samostojnemu zavodu ni bilo mogoče napredovati. Zato so se odločili za pripojitev h Komunalnemu servisu Jesenice.

● Na zadnji konferenci občinskega komiteja ZKS Jesenice so ugotovili, da so lani odbori in komisije za splošni ljudski odpor zadovoljivo opravljale svoje naloge. V obrambne priprave so uspeli vključiti precej občanov, vendar pa bodo v prihodnje težili k temu, da se bo še več občanov odzvalo njihovim pozivom in pravilno pojmovalo delovanje in obstoj odborov ali komisij splošnega ljudskega odpora.

KRANJ

● V petek, ob 9. uri dopoldne bo v prostorih kranjske občinske skupščine prva seja občinske konference zveze komunistov. Na seji bodo razpravljali o delu organov občinske konference v minulem mandatnem obdobju in o osnovah programa socialne politike v občini. Na dnevnem redu pa je tudi sprejem delovnega programa, volitve organov občinske konference in volitve delegata druge konference zveze komunistov Jugoslavije.

A. Z.

RADOVLJICA

● Občinski sindikalni svet je ob koncu minulega leta sklenil, da ne bo pošiljal novoletnih čestitk. Denar so namenili za obdaritev najmlajših prebivalcev radovljiške občine.

● Pred nedavnim je bila v tovarni Vezene na Bledu letna konferenca mladinskega aktiva. Na konferenci so izvolili novo vodstvo, ustanovili sekcije za športno in kulturno dejavnost ter se dogovorili za organizacijo različnih predavanj. Razpravljali so tudi o stanovanjski problematiki in o sodelovanju z drugimi mladinskimi aktivimi v občini. — V poslovnih enoti združenega transportnega podjetja Ljubljana — hoteli Bled pa so konec minulega leta ustanovili mladinski aktiv.

A. Z.

Stota poslovna enota LB na Gorenjskem

Ljubljanska banka sodi med najaktivnejše poslovne banke v državi. Trenutno ima največjo mrežo poslovnih enot, kar je rezultat izvajanja sistematičnega razvojnega programa in različnih združitvev.

S pripojitvijo komunalne banke Celje in komunalne banke Nova Gorica je Ljubljanska banka zafela več kot dve tretjini slovenskih bančnih zmogljivosti. S pripojitvijo Gorenjske kreditne banke pa je še močnejše uveljavila svojo dejavnost na celotnem slovenskem gospodarskem področju.

Gorenjska kreditna banka je bila ustanovljena konec decembra 1965. leta. Sklep o njeni ustanovitvi je takrat podpisalo 92 delovnih organizacij in vseh pet gorenjskih občinskih skupščin. Banka je poslovala kot komercialna — investicijska banka, ker je imela dovolj sredstev v kreditnem skladu in zadostne vloge na vpogled. V času poslovanja je Gorenjska kreditna banka imela poslovne enote v vseh gorenjskih občinah, ekspo-

ziture pa še na Bledu, v Kranju in v Železnikih.

19. novembra lani pa so se ustanovitelji na zboru banke odločili, da se z novim letom Gorenjska kreditna banka pripoji k Ljubljanski banki. Za pripojitev so se odločili zaradi večje finančne moči, dobrih izkušenj pri dosedanjem sodelovanju in zaradi drugih prednosti. Tako so pogodbo o pripojitvi podpisali 13. decembra lani.

Od 1. januarja letos posluje Gorenjska kreditna banka pod imenom Ljubljanska banka, podružnica Kranj. To je zdaj stota poslovna enota Ljubljanske banke. Z dosedanjimi podružnicami in ekspoziturami Gorenjske kreditne banke pa se je število poslovnih enot Ljubljanske banke povečalo na 108.

Združitev bančnih zmogljivosti, tehničnih in operativnih možnosti bo imela za gorenjsko gospodarstvo pozitivne posledice, posebno še, ker si je Gorenjska kreditna banka ob priključitvi zagotovila samostojno poslovanje v okviru lastnih sredstev.

A. Z.

Nova skladišča trgovskega podjetja Kočna

Štiri dni pred novim letom je trgovsko podjetje Kočna Kamnik slovesno izročilo namenu nova skladišča, ki zajemajo 4500 m² uporabne površine in so sodobno opremljena. Slovesna otvoritev je bila po seji občinske skupščine, ker so bili na otvoritev povabljeni tudi vsi odborniki poleg predstavnikov gospodarskega, kulturnega in političnega življenja občine. Na otvoritvi je o uspehu delovnega kolektiva govoril Danilo Cerkvenik, direktor Kočne, ki je povedal, da so se pred

desetimi leti združila tri kamniška trgovska podjetja v enotno podjetje Kočna. V Kočni je danes zaposlenih 235 oseb, upravljajo pa 41 trgovin v kamniški občini in drugih krajih. Skladišča je zgradilo SGP Projekt iz Kranja. Zgrajena so blizu nekdanje spodnje železniške postaje v Kamniku, blizu sadne plantaže, ki je tudi last Kočne. Kočna in občinska skupščina sta po razgledu skladišč v skladiščnih prostorih pogostili navzoče goste in jim zaželeli srečno novo leto.

Hotel Transturlist v Škofji Loki ima 46 sob s 96 ležišči. Restavracija, klubski prostori in kavarna imajo skupno 250 sedežev. Hotel ima bazen, urejena bo tudi sauna, kozmetični in frizerski salon. — Foto: F. Perdan

Jeseniško gospodarstvo na trdnjših temeljih

Komisija za družbeno ekonomske odnose pri občinskem komiteju ZKS Jesenice je pripravila pregled poslovanja gospodarskih organizacij s sedežem v jeseniški občini za leto 1971. V primerjavi s poslovnimi uspehi lanskega in predlanskega leta so ugotovili, da je celoten dohodek močno porasel, obenem tudi amortizacija in dohodek, ki sta naraščala hitreje kot osebni dohodki. Močno se je povečal ostanek dohodka, število zaposlenih pa se skorajda ni spreminjalo.

Ti uspehi dokazujejo, da se je jeseniško gospodarstvo — zlasti Železarna — izkopal iz nekajletne resne stagnacije. Vendar pa kljub temu gospodarstvo zaradi inflacije in splošne nelikvidnosti še ne more računati na širjenje in večji razmah. Zato se na Jesenicah zavzemajo za dosledne in resne ukrepe za odpravo splošne nelikvidnosti.

Glavni nosilec gospodarstva v občini je nedvomno Železarna, ki lahko s čimtesnejšim sodelovanjem spodbuja razvoj ostalih gospodarskih panog, zlasti trgovine in predelave kovin. Razen tega je lahko največji naročnik gradbenih in obrtnih storitev, kar lahko močno pospeši razvoj tudi teh dejavnosti. To vsekakor pomeni, da je najtesnejše sodelovanje gospodarskih organizacij v jeseniški občini

življenjska in ekonomska nujnost.

Poleg vidnega napredka in uspešnega gospodarskega razvoja Železarne je opaziti viden napredek v gostinstvu in v turizmu, trgovini in v predelavi kovin, zelo uspešen je v sodelovanju z Železarno tudi promet s tehničnimi plini pri podjetju Vodovod Jesenice. Doseženi rezultati potrjujejo pravilnost programske usmeritve, zlasti v turizem in v predelavo kovin. V trgovini

je treba čimbolje izkoristiti možnost za prodajo proizvodov Železarne Jesenice in prednosti za prodajo blaga v turističnem in maloobmojnem prometu.

Prav gotovo si bodo tudi v prihodnje prizadevali za čimvečji gospodarski razvoj v občini, saj se dobro zavedajo, da so trdni temelji gospodarstva obenem tudi osnova za učinkovitejše razreševanje številnih družbenopolitičnih vprašanj in problemov. d

Osebni dohodki v Trziču

V petek, 24. decembra, je bila v Trziču seja predsedstva občinskega sindikalnega sveta. Člani predsedstva so razpravljali predvsem o septembrskih osebnih dohodkih v občini. V nekaterih delovnih organizacijah so bili namreč prejemki za ta mesec nenormalni, in sicer v dveh podjetjih zelo nizki, v dveh pa precej nad povprečjem. Člani predsedstva so obiskali te delovne organizacije in se seznanili z vzroki teh nesorazmerij. Le-te so obravnavali na predsedstvu. Glavno skrb so posvetili najnižjim osebnim dohodkom in pri tem ugotovili, da decembrski osebni dohodki delavcev nikjer ne bodo pod 800 di-

narji. Ta razprava na predsedstvu je bila dobrodošla tudi zaradi tega, ker so se člani tega organa lahko podrobneje seznanili z gibanji osebnih dohodkov v občini in vzroki, ki vplivajo na to.

Na petkovi seji predsedstva so se tudi dogovorili, da bo zasedanje sindikalnega pleruma v prvi polovici januarja prihodnjega leta. Na njem bodo obravnavali gospodarske in preteklem letu s posebnim poudarkom na zadnjih gospodarskih ukrepih. Razen tega bodo govorili tudi o uresničevanju akcijskih programov občinskega sindikalnega sveta in osnovnih organizacij sindikata.

-jk

Ljubljanska banka

od 1. januarja 1972 na gorenjskem:

kranj, radovljica, jesenice, bled, škofja loka, železniki, žiri, tržič

Sekretar CK ZKS Andrej Marinc v tržiškem Peku

Včeraj popoldne se je v tržiški tovarni Peko sestala politični aktiv kolektiva, na katerem so obravnavali nalogo ZK v zvezi z notranjepolitičnimi problemi Jugoslavije. Seje se je udeležil tudi sekretar sekretariata CK ZKS inž. Andrej Marinc, ki je imel tudi uvodno besedo.

Marinc je na začetku povedal, da je bilo preteklo leto za ZKJ, ZKS in celotno družbo izredno dinamično, saj smo bili priča gospodarski nestabilnosti in spremembam političnega sistema, kjer

so na prvem mestu spremembe ustave. Posledica tega so bile mednacionalne zaostritve v Jugoslaviji, ki so bile še posebno ostre na Hrvaškem, pojavljale pa so se tudi v ostalih republikah, zato smo imeli povsod dosti dela s konsolidacijo razmer. Ko je Marinc analiziral »hrvatski problem«, je dejal, da so ti problemi v tej republici še bolj ostro izbili na dan, vendar se jih ne da reševati z »metodo pritiska in ulico«. Podobne korenine je po Marincovih besedah imela tudi

nedavna »cestna afera« v Sloveniji. Govornik je dejal, da je bilo hrvatsko vodstvo premalo občutljivo za posamezne antisamoupravne in antisocialistične in nehumane tendence in da je podcenjevalo njihovo pravo vsebino. Vodstvo je skratka prezrlo kontrarevolucionarno bistvo. Ob tem je dejal, da so slovenski predstavniki v predsedstvu ZKJ, izvršnem biroju ter naše politično vodstvo večkrat opozarjali na te probleme, vendar sta bila vrhovna organa ZKJ večkrat premalo odločna. Na te probleme so opozarjali tudi predstavniki drugih republik. To je bilo tudi eno od vprašanj, ki so ga Marincu zastavili komunisti Peka. Marinc je na koncu dejal, da je glavna naloga družbe in njenih organizacij, predvsem pa ZK, politična stabilizacija in spremljanje družbenih gibanj, za katere smo večkrat neobčutljivi.

J. Košnjek

S seje skupščine občine Kamnik

Graben v navzkrižnem ognju

Na nedavni seji občinske skupščine so v »navzkrižnem ognju« z različnimi predlogi razpravljali o odloku o zazidalnem načrtu stanovanjsko poslovne soseske v Kamniku za Graben in del starega centra. O tem so prizadeti stanovalci na tem območju Kamnika razpravljali že leto dni in večkrat seznanili predstavnike občinske skupščine s svojimi pripombami na zazidalni načrt. Na seji občinske skupščine je v imenu stanovalcev Grabna sodeloval dr. ing. Albert Čebulj, ki je predlagal drugačno rešitev za izpeljavo nove ceste kot arhitekti Ljubljanskega urbanističnega zavoda. »Zakaj naj bi na Grabnu šla nova cesta čez vrtove, da nam vzame še tisto malo svežega zraka, ki ga imamo,« je dejal dr. ing. Čebulj. Vendar odborniki ta predlog niso sprejeli, ker bi sicer nastale težave za stanovalce hiš ob sedanji glavni cesti, ki nimajo varnega izhoda z avtomobili na cesto. Vinko Gobec, predsednik občinske skupščine, je pove-

dal, da so arhitekti in strokovne službe občine upoštevale skoraj vse predloge prizadetih občanov kot npr., da je na Grabnu predvideno preveč novih potov, da je predvideno preveč hiš za rušenje itn. Sporna je ostala le trasa nove ceste in še ta le na dolžini okrog 20 metrov.

Odborniki so po živahni razpravi sprejeli odlok kot ga je predlagal svet za gradbene in komunalne zadeve.

Območje zazidave Grabna in dela starega centra, za katerega je izdelan in sprejet zazidalni načrt, obsega 10,92 ha zemljišča, na katerem je predvideno poleg že obstoječih stanovanjsko-poslovnih objektov še 38 stanovanjsko poslovnih objektov, garažna hiša in garaže. V zazidalnem načrtu je predviden prosvetno-kulturni center z dvorano, hotel, avtobusna postaja, tri poslovne trgovske enote, 12 stanovanjskih blokov, 8 vrstnih hiš, garažna hiša s 66 boksi in rezervat za poslovno trgovski in kulturni center.

J. Vidic

Novi delavke in milijoni

Ni še dolgo, ko je Tovarna usnja Kamnik z lepaki iskala 50 delavcev in delavk za novi obrat plastične obutve. Zdaj pa ta tovarna išče za zaposlitev še 35 delavk za obrat usnjene konfekcije. Vabljo bručene in priučene krojačice ali šivilke in vse, ki bi se rade priučile za delo pri izdelavi usnjene konfekcije. Tovarna usnja bo v obratu konfekcije organa fra na tačaj kromen in črna.

Črna delavnica nam je letos je Tovarna usnja sporočila

še eno veselo novico: izvozili so za tri milijone dolarjev, obenem pa so lani izdelali milijon metrov usnja. Tako visok letni izvoz in toliko metrov usnja v letu dni bi moral doseči šele decembra drugo leto. Delovni kolektiv Tovarne usnja je torej presegel vna planska predvidevanja, delovno zmago pa je 28. decembra ob enajstih dopoldne oznanila tovarniški sirena.

J. V.

Organizacijski sestav jeseniških komunistov

Pri občinskem komiteju ZKS na Jesenicah so pripravili zanimivo poročilo o organizacijski strukturi ZK v občini.

Občinska konferenca ZK ima v občini sedem krajevnih organizacij, ki imajo šest oddelkov. V okviru krajevnih organizacij je včlanjenih 729 članov ZK, in sicer največ v krajevni organizaciji Plavž, slede ji krajevne organizacije Jesenice — center, Kranjska gora, Javornik — Koroška Bela, Zirovnica, Mojstrana in Blejska Dobra-va.

V okviru gospodarskih organizacij delujejo štiri organizacije ZK. V zadnjem obdobju so na zahtevo članstva ustanovili še dve. V teh organizacijah sta včlanjena 902 člana ZK, in sicer v Zeleni Jesenice, ra Železniški postaji Jesenice, v podjetju Sava in v podjetju Gradis ter v Carinarnici in v podjetju

Ljubljana transport. V prihodnje si bodo prizadevali, da bi po več organizacijah ustanovili organizacije ZK.

Največ članov ZK je starih od 36 do 40 let, slede jim člani stari od 28 do 35 let, komunisti stari od 46 do 50 let itd. Največ komunistov so sprejeli od 1945 do 1948, precej članov so pridobili od 1958. do 1962. leta.

340 članov jeseniške organizacije ZK je kvalificiranih, 312 je visoko kvalificiranih, 294 jih ima srednje izobrazbo itd. Največ jih je zaposlenih v industriji in v rudarstvu, po številu jim slede zaposleni v družbenih in državnih službah, v trgovini in v gostinstvu, prometu itd.

Po narodnosti so večinoma Slovenci, nekaj je Srbov in Hrvatov. Letos na novo sprejeli 22 članov in tako je štela ob koncu leta občinska organizacija ZK na Jesenicah 1631 članov.

-d

Predavanja iz civilne zaščite se nadaljujejo

Po novem letu se bodo nadaljevala lani začeta predavanja iz obrambne vzgoje za nerazporejeno prebivalstvo. Tema predavanja je Zaščita ljudi in živali v vojni in miru.

● Prvo predavanje bo v četrtek, 6. januarja ob 18. uri v Iskrini menzi za področje Gorenje Save.

● V petek, 7. januarja ob 19. uri bo predavanje v dvorani družbenih organizacij v Struzevem.

● V ponedeljek, 10. januarja ob 19. uri bo predavanje v Zadrudnem domu ra Primskovem.

● V torek, 11. januarja ob 18. uri, bodo tri predavanja in sicer na Orehku v gostilni, na Zlatem polju v Dijaškem domu in v stavbi skupščine občine za področje Kranj-Center.

● V sredo, 12. januarja bosta dve predavanji. Ob 18,30 za teren Stražišče I v osnovni šoli Lucijan Seljak in ob 18. uri v domu JLA za teren Vodovodni stolp I.

● V četrtek, 13. januarja ob 18. uri bo v domu JLA predavanje za območje Vodo-

vodni stolp II, ob 18,30 pa bo v osnovni šoli Lucijan Seljak predavanje za teren Stražišče II.

● V petek, 14. januarja bosta dve predavanji. Ob 18. uri v osnovni šoli Staneta Zagarja za teren Huje-Planina, ob isti uri pa v Mlekarskem šolskem centru za nerazporejeno prebivalstvo Čirč.

● V torek, 18. januarja, ob 18. uri, bo predavanje v domu JLA za teren Vodovodni stolp III.

V vseh omenjenih krajih bodo izobeženi posebni letaki, vse družine pa bodo obveščene tudi z vabilii.

-jk

Akcijski program sklada za kmetijstvo

Upravni odbor sklada za kmetijstvo je sklenil predlagati občinski skupščini Kamnik akcijski program za nadaljnji napredek kmetijstva v občini za letošnje leto. 20.000 dinarjev bodo porabili za izdelavo preusmeritvenih načrtov in programov za 15 kmetij. Prav toliko denarja naj bi porabili za štipendiranje kmečkih fantov in deklet v kmetijskih šolah in za strokovna predavanja po občini. Tudi za regresiranje za zamenjavo nam bodo porabili okrog 20.000 din. Za regresi-

ranje gradnje večjih silosov bodo prispevali 10.000 din.

Največ denarja pa bodo prispevali za regresiranje obrestne mere, za sofinanciranje pospeševalne službe (45.000 din) in za ureditev hleva na Starem gradu, ki je zaščiten kulturni spomenik.

Sklad za kmetijstvo pri občinski skupščini predvideva tudi pomoč pri vzreji prašičerice, konjereji, čebelarstvu, zaščiti rastlin in pri nabavi plemenske živine.

J. V.

Osnovna šola
A. T. LINHARTA
v Radovljici

razpisuje prosto delovno mesto

UCITELJA

za matematiko in fiziko
za določen čas od 1. februarja 1972 do 16. maja 1972 s polnim delovnim časom

Pogoji: PRU ali P

Razpis velja 15 dni po objavi. Pismene ponudbe sprejema svet osnovne šole A. T. Linhart v Radovljici.

Jugoslovani v tujini

Ob letošnjem popisu prebivalstva so napravili tudi poseben popis naših delavcev, ki delajo na tujem. Pri tem niso upoštevali tistih delavcev, ki so jih na tuje poslala naša podjetja.

Po podatkih, ki so jih zbrali, dela na tujem 671.908 Jugoslovanov, od tega je 48.000 Slovencev.

Odhajanje na tuje se je najprej začelo v Sloveniji, saj je po podatkih odšlo pred desetimi leti iz Slovenije precej delavcev. Slovencev, ki žive in delajo v tujini in so se tja preselili pred letom 1961, je okoli 2500, kar predstavlja 5 odstotkov delavcev zaposlenih v tujini. Na drugem mestu glede časa odhajanja je Hrvaška, ki ima okoli 4 odstotke delavcev, ki so v tujini že več kot deset let.

Sedanji podatki pa kažejo, da zdaj odhaja iz Slovenije najmanj delavcev. To velja tudi za prve tri mesece letošnjega leta. Medtem ko število Slovencev, zaposlenih na tujem, stalno pada, narašča število delavcev iz ostalih jugoslovanskih republik, ki se zaposle v tujini.

Večina naših delavcev dela v ZR Nemčiji, skoraj dve tretjini. Za Nemčijo je najbolj priljubljena Avstrija, Francija, Švica, ZDA Švedska, Kanada itd. V Avstraliji je največ delavcev iz Makedonije, v ZDA je veliko Romunov.

Slovinci se le v redkih primerih odločajo za Francijo, Avstralijo ali ZDA, veliko raje odpotujejo v Avstrijo in v Švico ter ZR Nemčijo.

Po starosti so delavci, ki delajo na tujem, večinoma mladi. Iz Slovenije odhajajo skoraj le mladi ljudje. V tujini dela iz Slovenije skoraj 11 odstotkov delavcev, ki so mlajši od 20 let, medtem ko imajo ostale republike manj kot 9 odstotkov delavcev mlajših od 20 let. Podatki kažejo, da so iz Hrvaške in Srbije na delu v tujini večinoma starejši delavci, iz Črne gore in iz Slovenije pa mlajši.

Delavci iz ostalih republik se tudi radi odločajo za to, da se vsa družina preseli na tuje, medtem ko imajo Slovinci, ki delajo v tujini, najmanj svojcev ob sebi v tujini.

Med delavci, ki so odšli na tuje, je v vsej državi polovica kmetov. Tudi iz Slovenije odhaja na tuje največ kmečkega prebivalstva. Med delavci v proizvodnji je največ kovinarjev, 7000, mehanikov in monterjev je 1200, električarjev je 1000, gradbenih delavcev 2000 itd. Med delavci je torej mnogo kvalificiranih, kar pomeni in dokazuje, da v tujini zahtevajo največ kvalificiranih delavcev. Če primerjamo strukturo delovne sile doma in na tujem, ugotovimo, da je struktura na tujem boljša kot doma.

Po šolski izobrazbi imajo naši delavci na tujem v večini primerov osemletko, kvalifikacijo, srednjo šolo itd.

Največ delavcev, ki so zdaj na delu v tujini, je bilo prej doma zaposlenih v industriji in kmetijstvu ter gozdarstvu, slede jim delavci zaposleni v obrti, trgovini in gostinstvu, prometu, kulturno socialni dejavnosti itd.

Med delavci, ki so odšli na tuje iz Slovenije, je precej Hrvatov, največ iz občine Maribor, slede jim delavci iz ostalih slovenskih mest, na tretjem mestu so Madžari skoraj izključno le iz obeh prekmurskih občin Lendave in Murske Sobotice. Iz Slovenije so odhajali na tuje tudi Srbi in delavci ostalih narodnosti.

D. S.

Jeseničanke na delu v Avstriji

V tistem ranem zimskem jutru, ko je zabelo do kosti, je bila jeseniška železniška postaja pusta in neprijazna. Na skrajnem koncu postaje so čakali vagoni čistiljive starosti. V enega izmed njih so posedla po jutranje krmečljiva dekleta in žene. Nekatere so se naslonile ena na drugo in poskušale vsaj za nekaj trenutkov spet zadremati, druge so skupnih besed izmenjavale svoje misli. Ko se je vlak z nekaj hrupnimi sunki premaknil in se je začelo tisto oglušujoče drdranje in bobnje, me je starejša potnica ogovorila.

PREPRICEVANJE

»Ali iščete v Avstriji delo?« Njeno nepričakovano vprašanje je obenem z njenim kimanjem zavzelo kot ponudba.

»Lahko vam ga preskrbim. Delate lahko kot snazilka ali sobarica« je vztrajno ponujala.

»In koliko bi zaslužila?« me je zarimalo.

»Od 2000 šilingov naprej, delo pa ni naporno.«

»Ne iščem zaposlitve. Če pa bi se zaposlila, bi se prav gotovo doma.«

»Kakor hočete. Ampak dela ni ravno tako lahko najti, kot si morda vi zamišljate.«

NAS DELOVNI DAN

In potem sem prisledla k dekletom in ženam, ki so zaposlene v Beljaku, v pakirnični rib pri dr. Saplatniku. Grenko so potožile, a obenem našle tudi nekaj pohvalnih besed. A slednjih je bilo bolj malo.

»Vsak dan se vozimo s tem vlakom, ki odpelje ob 6. uri z Jesenic,« sem komaj ujela med bobnjenjem in ropotanjem skozi karavanški predor.

»Ob pol sedmih smo v Beljaku, odkoder se odpeljemo z avtobusom v okoli 20 minut oddaljeno tovarno. Včasih, še pred leti, so prišli po nas z avtomobili, takimi zaprtimi in zdelo se nam je, da se peljemo kot živina. Komaj prestopimo prag tovarne, se moramo uredno preobleči in začeti z delom, ki traja s petnajst minutnim odmorom za malico in dvajsetminutnim odmorom za kosilo tja do pol petih popoldne. V tem času je treba delati, delati in še enkrat delati. Ne smeš počivati in se ne niti za hip uvesti. Ko pa zatuli sirena, lahko vse skupaj pušiš in odideš. Me tedaj še bolj pohitim in komajda imamo čas, da se umijemo, kajti vlak nas ra postaja že čaka.«

»MAMA, TI SMLDIS«

»Plačujejo nas tako, kot je ocenjeno posamezno delovno mesto, od 12 do 16 šilingov na uro. Delo je težko in naporno, pretežno za žensko. Vzdigovati je treba težke posode s čebulo, papriko, obrezovati globoko zmznjene ribe. Roke so hrapave in otrdele. Jemo pač tisto, kar lahko prinesemo s seboj. Hado je, ker re moremo zaužiti kaj toplega, tako zelo bi se nam pri-

bi zapustila, tole zimsko granje pa je že bolj naporno. Ne vem, če bom drugo leto še vzdržala.«

»Kaj mislite, zakaj vztrajajo mlade?«

»Kaj vem. Najbrž so svoje glave, morda jih privlači tuji plačilo v devizah. Vem pa, da bi si prav lahko poiskale drugo delo, kajti sedanje je prav zares preveč naporno.«

»VSAK DAN MI JE BOLJ HUDO«

»Včasih, pred letom dni, nas je bil poln vlak. Zdaj pa se je večina deklet zaposlila v obratu Iskre na Blejski Dobravi. Me pa smo ostale, verdar nam je vsak dan težje sesti na vlak. Po ves dan smo zdoma, trdo moramo delati, mislimo, da za tako delo dobivamo premajhno plačilo. Res je, da smo socialno zavarovane in da nam deodajalec plačujejo vožnjo do mesta, vendar dvomimo, da bomo drugo leto še ostale.«

Kako je pravzaprav z dekleti, ki se vsak dan vozijo z vlakom ob 6. uri? Na zavodu za zaposlovanje na Jesenicah pravijo, da se še niso pritožile ali zahtevale novega delovnega mesta. Ali so res tako zelo vdane v usodo težkega delavnika tam za mejo, da nimajo ne volje in moči, da bi potrkale na vrata zavoda za zaposlovanje? Ali pa so morda nestanovitne in imajo raje sezonsko kot redno zaposlitev? Sezonsko delo, čeprav naporno, a vendar za devize?

Prav gotovo ne bi mogli najti enega in edino pravega vzroka, zakaj ostajajo na delu tam za mejo. Nemogoče je, kajti vsako dekle je odraščalo in živi v drugačnih življenjskih razmerah, ima drugačno, svojo življenjsko pot in svoj življenjski cilj.

Drži pa, da so si edine v tem, da nikoli več ne bodo opravljale tako napornega dela. Nikdar več, kajti šilingov, ki jih zaslužijo s tako trdim delom v tako težkih delovnih pogojih, je le premalo.

D. Sedej

POZIMI RIBE, POLETI POSODA

»Moram nekaj delati,« pravi vedro 68-letna Jeseničanka in kar verjeti ne morem, da opravlja tako težko delo, doma se sicer poročeni in že zaposleni otroci komaj preživljajo. Pa kaj bi križem rok doma sedela, ko pa sem še krepka in trdnega zdravja. Pozimi delam v Beljaku, poleti v nekem hotelu blizu Beljaka. Poleti je boljše, delo ni tako zelo naporno in dobro se lahko naješ. In tudi plačajo zelo dobro, ne morem se pritoževati,« se nasmehne in okoli ust se ji nabirajo številne drobne gubice.

»Zakaj se ne zaposlite doma, na Jesenicah?«

»Meni je vseeno kje delam. Vedno sem morala trdno delati in ravajena sem tega. Sicer pa sem le na 'sezoni'. Poletnega dela v Avstriji ne

Podjetje za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo Kranj razpisuje prosto delovno mesto vodje splošnega oddelka

Pogoji: diploma pravne fakultete, pravosodni izpit in 5 let prakse. Nastop dela je možen takoj.

Pismeno prijavo je treba dostaviti Podjetju za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo Kranj, Cesta JLA 6 v roku 15 dni po objavi razpisa. Prijavi je treba priložiti kratek življenjepis in dokazila o izpolnjevanju pogojev razpisa.

Modna konfekcija
KRIM
obrat Kranj

V januarju sprejmemo večje število krojačev in šivilj, lahko tudi priučene.

Zaslужek od 900 do 1300 din. Potne stroške na delo povrnemo.

Ljudski pisatelj Janez Jalen (1891—1966), njegovo življenje in delo. Razstavo pod tem naslovom so odprli v četrtek, 30. decembra 1971 v spodnjih prostorih Prešernovega spominskega muzeja v Kranju. O pisateljevem delu in njegovem mestu v slovenski književnosti je govoril Crtomir Zorec. — Foto: F. Perdan

Skupno načrtovanje vseh akcij

Na svoji zadnji seji je predsedstvo kulturne skupnosti Jesenice sprejelo programe dela vseh organov kulturne skupnosti: predsedstva, odborov, komisij in skupščine. Predsednik skupščine, Janez Kavčič, pravi:

»Na razpis kulturne skupnosti Jesenice za razdelitev denarja kulturne skupnosti za leto 1972 se je do rednega roka prijavilo 14 uporabnikov, ki so poslali svoje programe s predračuni. Tako znašajo sredstva, namenjena kulturi v občini 135 S milijonov din, kar je za 20 odstotkov več kot lani.

Predsedstvo je na vse programe in predračune dalo svoje pripombe, bolj temeljito pa jih bodo obravnavali posamezni odbori in komisije. Ob koncu januarja pa jih bodo s predlogi in pripombami predložili skupščini kulturne skupnosti.

Iz posameznih programov kulturne dejavnosti, ki zahtevajo finančno podporo, lahko zasledimo ponekod tudi dvostranost in zahteve preteklih let, ko v kulturi še ni bilo čutiti toliko samouprave. Prav gotovo bo potrebno posamezne programe dopolniti, saj morajo le-ti letos predstavljati začetke razvojnih ali sanacijskih programov posameznih dejavnosti do leta 1975. Administrativno urejanje kulturne skupnosti in odnosov je že prešlo v končno fazo, kjer se lahko začno snovati in urejati posamezna področja. Se vedno pa je ostala dvostranost, ki jo deloma povzroča statična misel-

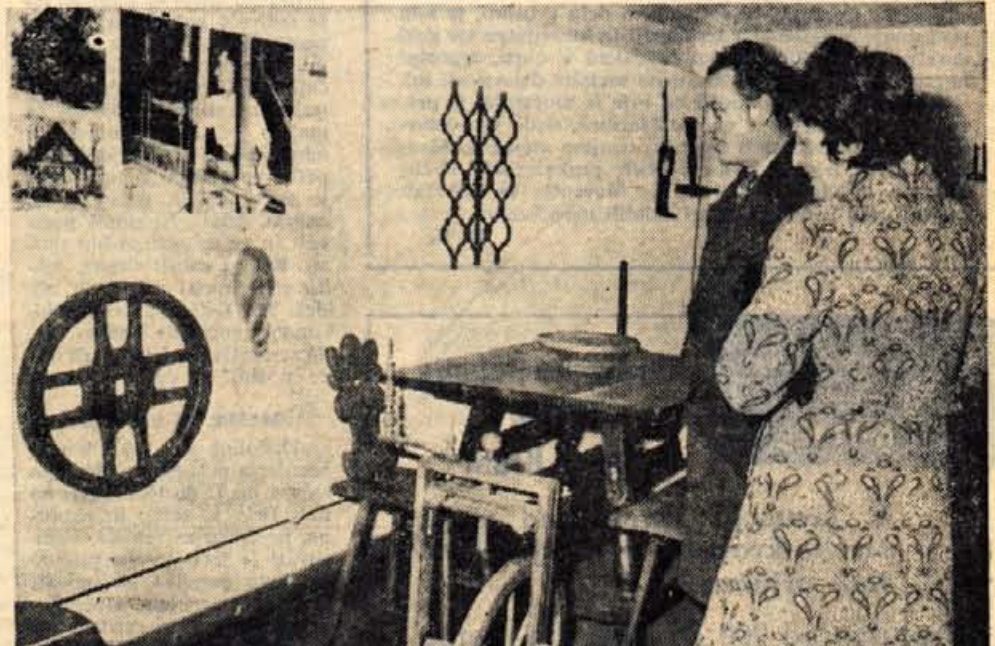
nost preteklih let in nerazdeljene naloge med kulturno skupnostjo in Zvezo kulturno prosvetnih organizacij v občini.

Na svoji zadnji seji je predsedstvo kulturne skupnosti po predhodni razpravi po odborih in komisijah v imenu kulturne skupnosti Jesenice poslalo zahtevo za udeležbo KS Slovenije v kulturnih akcijah v letu 1972. Prav gotovo je utemeljeno, da KS Slovenije sodeluje v založniški dejavnosti in krjižničarstvu, varstvu in čuvanju spomenikov stare arhitekture in spomenikov NOB, v gledališki dejavnosti, pri sodelovanju z zamejstvom in pri ustanavljanju muzeja revolucije na Jesenicah.

Vse te predloge so podprli z natančnimi programi in s predračuni in zdaj čakajo na odziv kulturne skupnosti Slovenije.

Predstavniki in člani kulturne skupnosti Jesenice se ob vstopu v prvo leto delovanja kulturne skupnosti zavedajo, da bo treba vrsto vprašanj in problemov reševati skupno v okviru občine, Gorenjske in tudi republike. Zato večja povezava, sodelovanje in skupno načrtovanje posameznih akcij med kulturnimi skupnostmi Gorenj-

ske predstavljajo prvi skupni korak. Vsak skromen dogovor, vsaka majhna akcija pomeni korak bliže samoupravnemu uveljavljanju kulture v vsakdanjem življenju posameznika, delovnih organizacij. Možnosti in oblik je dovolj, treba jih bo čimbolje izkoristiti,« je dejal predsednik kulturne skupnosti Janez Kavčič. — d

V galeriji mestne hiše v Kranju so v četrtek, 30. decembra, odprli razstavo Besnica, materialna kultura v 19. in 20. stoletju. — Foto: F. Perdan

Jezikovni drobir

Ob zapisih o pisatelju Janezu Jalu sem bil spočetka v dvomu: ali naj sklanjam pisateljevo ime kot npr. Jalen, Jelen ali pa kot Jarem, Jarma. Kaj bi bilo bolj prav: Jalenove povesti ali Jalnove povesti? Nekateri avtorji (Severin Sali, Jože Dolenc idr.) pišejo o Jalenovem jeziku, drugi (Anton Slodnjak, Lino Legiša idr.) pa o Jalnovih knjigah.

Seveda, če bi pisateljevo ime izviralo od Jelena (Dolenjci, posebno Ribničani, res pravijo tej divjadi »jalen«), potem bi ga pač morali sklanjati: Jalen, Jalena, Nam, Gorenjcem pa se taka sklanjatev upira; Stajercem bi bila bliža. Zato govorimo le o Jalnovem Ovčarju Marku, o Jalnovih Bobrih in podobno.

Kako pa pravijo na Rodinah? Pisateljeva nečakinja, (ki zvesto in skrbno hrani stričvevo literarno zapuščino in drugo biografsko gradi-

vo) Rozka Mulej pravi, da se reče: Jalenove krjige in nič drugače!

Kaj pa pravi Slovenski pravopis? Na strani 257 (izdaja I. 1950) preberemo:

Jalen -lna -o (-ln-) = zaviden, varljiv: jalen biti komu, vse je jalno; Jalnik -a = zavistnež, varljivec; jalnost -i, jaliti -im = hliniti.

Kaj zdaj? Tu je »jalen« kot pridevnik! — V hrvaškem Zagorju, tako se spominjam, ima pridevnik še drug pomen. Na primer v zvezi »Znaš, kak sam jalna!« v smislu: da veš, kako sem jezna! Torej bi utegnil biti Jalen — po priimku sodeč — jezen, zavidljiv mož?

In spet smo v negotovosti. Odločil sem se zato, pisati po posluhu: v dobri veri, da je to tudi v duhu slovenskega jezika.

Ali pa se motim?

C. Z.

Osnovne šole:

France Prešeren, Lucijan Seljak, Simon Jenko in Stane Žagar v Kranju ter Matija Valjavec, Preddvor; Davorin Jenko, Cerklje in Stanko Mlakar, Šenčur ter njihove podružnične šole

bodo vpisovale učence-novince v 1. razred v soboto, 8. januarja 1972 od 9. do 12. ure.

Vpisovale bodo otroke rojene v letu 1965 in pogojno tudi otroke rojene v januarju, februarju in marcu 1966 leta. Starši naj pridejo k vpisu z otroki in prineso njihov rojstni list.

75 Miha Klinar

Aprilsko sporočilo 1941

Predigra

**ZA NAPAD NA SOSEDE
POTREBUJEŠ OLJE, ROPAR.
A MI BIVAMO OB CESTI,
KI K OLJU PELJE**

(Bertolt Brecht, Bericht der Serben)

Toda zahod je to spregledal, ker se je nemška vojska morala boriti proti 'boljševiškim prevratnim poizkusom v Nemčiji' in ker je tudi Zahod gledal v Nemčiji 'trdnjavo proti boljševiški Rusiji'. Ker Nemčija ni smela imeti pod orožjem več vojske, kakor jo je predpisovala in dovoljevala mirovna pogodba za ohranitev notranjega (beri: buržoaznega) miru, so nemški militaristi to število izigrali na ta način, da so ustanavljali vse mogoče vrste policije (Schutzpolizei, Bahnpolizei, Grenzpolizei itd.) in tako že pred Hitlerjem držali pod orožjem največ ljudi, lahko rečem: največjo vojsko v Evropi. Ni težko uganiti, zakaj ji je Zahod dovolil gradnjo vojnih ladij, čeprav je omejeval vsako ladjo tonažo in oborožitev, Krupp je 'prikrito' in s 'tihim dovoljenjem' Zahoda oboroževal nemško vojsko (sicer pa se je to dogajalo tudi po drugi svetovni vojni z istim namerom in ima tudi sedanja ZRN najmočnejšo vojsko v Zahodni Evropi — prip. M. Kl.). Hitler je po izstopu iz Društva narodov vse to samo nadaljeval, njegovi generali, ki so se skrivali za njegovimi načrti, pa so posvečevali pozornost predvsem oklepni enotam in letalstvu in oboje

preizkusili v španski državljanski vojni na strani fašista Franca. Z njihovimi tankovskimi enotami in letalstvom so lahko tekmovali samo še sovjetski tanki in sovjetska letala. Ti tanki in ta letala pa Hitlerju sedaj niso bila nevarna, čeprav so jih v SZ gradili prav za obrambo proti fašistični agresiji.

Hitlerja Dahlerusova opozorila pred 'britarsko močjo' niso preveč vznemirjala, vseeno pa bi rad Anglijo obdržal izven vojne pri njegovem obračunu s Poljsko. Zato je predlagal Dahlerusu, da bi še enkrat poletel v Anglijo in pojasnil britanski vladi nemško stališče in nemške želje. Na vprašanje, kako si Hitler zamišlja koridor do Gdanska, je na to vprašanje odgovoril Göring, tako da je segel po Atlasu in iztrgal iz njega zemljevid in z rdečim svinčnikom začrtal ozemlje, ki bi 'ga Nemčija potrebovala'. Ker Dahlerus ni smel vzeti s seboj nobenih pisanih predlogov, si je moral nemške predloge (beri: zahteve!) najprej naučiti na pamet. Ti predlogi so bili podobni, kakršne je Hitler dal že Hendersonu, le da jih je sedaj dopolnil z obljubo, da bo v primeru 'mirne rešitve nemških potreb do koridorja med Zahodno in Vzhodno Prusijo podpisal tudi garancijo za nedotakljivost poljskih meja'. Tako 'garancijo' pa je Evropa že poznala v njegovi 'garanciji za nove meje Češkoslovaške republike'. Ob pol šestih zjutraj je Dahlerus zapustil z letalom Berlin in poletel proti Londonu.

V nedeljo, 27. avgusta 1919, je Hitler odgovoril Daladieru:

GDANSK IN KORIDOR

je treba priključiti k Nemčiji... To zahtevo je Ribbentrop izročil francoskemu poslaniku Coulondu z besedami:

»Ob prvem poljskem incidentu bomo udarili.«

Hitler je svojo zahtevo utemeljeval, češ da je 'za nacijo s častjo nemogoče, da se odreče dvema milijonoma ljudi, in gledati z lastnih meja, kako jih zatirajo'... Pretiravanje z dvema milijonoma Nemcev na poljskem ozemlju — na ozemlju koridorja in Gdanska, ki ga je zahteval zase, in z 'nemškimi mejami', ki so že tako in tako potekale preko poljskega ozemlja (zgodovinskega in etničnega) Hitlerju ni bilo mar, kakor mu ni bila mar nobena laž, s katero je 'utemeljeval' razloge za svoje zahteve. Tudi tokrat je govoril o 'grozodejstvih nad Nemci na Poljskem', o 'umorih in pobojih, zagrešenih na Poljski', o 'zločinih nad nemškimi ženami in otroki', o 'Nemcih, ki so jih Poljaki kastrirali' in podobnih neresničnih stvarih, ki so jih fabricirali nemški rovinarji in jih objavljali nemški časopisi po Goebelsovih in Dietrichovih navodilih:

»Objavljanje in način objavljanja novic o poljskih grozodejstvih nad Nemci je merilo, s katero inozemstvo meri odločnost in trdnost nemškega zadržanja. Nihče se ne sme danim navodilom izmikati. Vseeno je, koliko so take novice resnične in verjetne. Tisk jih mora objavljati in prav te novice morajo dajati tisku pečat in tako utrjevati in pojasnjevati stališče nemške politike.«

Nova Almirina tovarna

Dosegli so cilj in končali razvojno obdobje

Almira v vrhu jugoslovanskih proizvajalcev vrhnjih pletenin

21. decembra lani so v alpski modni industriji — Almiri v Radovljici proslavili pomembno delovno zmago. Slovesno so odprli novo tovarno — objekt, za katerega gradnjo so se odločili spomladi 1970. leta. Tako so uresničili dolgoletni cilj, da bodo proizvodnjo iz obratov v Radovljici in v Lescah združili na istem kraju.

Po dvaindvajsetletnem obdobju od ustanovitve podjetja je kolektiv tako končal razvojno pot. V teh 22 letih so v podjetju rešili veliko težav in prešli iz polindustrijske v industrijsko stopnjo organiziranosti. Prek 12 milijonov je veljala ta investicija. Od tega je kolektiv moral zbrati 73 odstotkov sredstev za gradnjo in instalacije. Tako nova tovarna predstavlja okrog eno petino celotnega bruto dohodka, ki so ga dosegli lani. Z dograditvijo tega objekta pa so uspešno izpolnili tudi sedemletni razvojni program.

Po ustanovitvi so se v tovarni vrsto let srečevali z mnogimi težavami. Razdrobljena proizvodnja, pomanjkanje strokovnih kadrov, rezervnih delov, materialov itd. so povzročali mnoge zastoje v proizvodnji. Temu primeru ni bilo seveda tudi osebni dohodki. Vseeno pa so 1960. leta uresničili prvi investicijski program pletilnice.

Od 1960. leta naprej so v Almiri začeli posvečati veliko skrb kvaliteti in oblikovanju izdelkov. Takrat so ustanovili tudi svojo barvarno in začeli opuščati proizvodnjo nogavic. Proizvodnjo nogavic so 1964. leta v celoti opustili, ker je bila proizvodnja modernih pletenin zanimivejša in predvsem donosnejša. Že 1966. leta pa se je Almira začela uvrščati v sam vrh jugoslovanskih proizvajalcev vrhnje trikotaže.

Kaj je botrovalo tako skokovitemu razvoju?

Odločili so se za programirano proizvodnjo vrhnjih pletenin, izbirali so predvsem kvalitetne materiale, vlagali so precejšnja sredstva v modernizacijo, s katero so dosegli še boljšo kvaliteto, nadalje so proizvodnjo specializirali, močno izboljšali kadrovske sestave zaposlenih, skrbeli za standard zaposlenih in izobraževanje članov kolektiva. Nazadnje pa so z otvoritvijo tovarne uresničili še zadnji del obsežnega programa.

Zadnja leta so imeli namreč v Almiri največ težav zaradi razdrobljenih proizvodnih prostorov. Nadaljnja modernizacija, ki je bila nujna, ni bila mogoča.

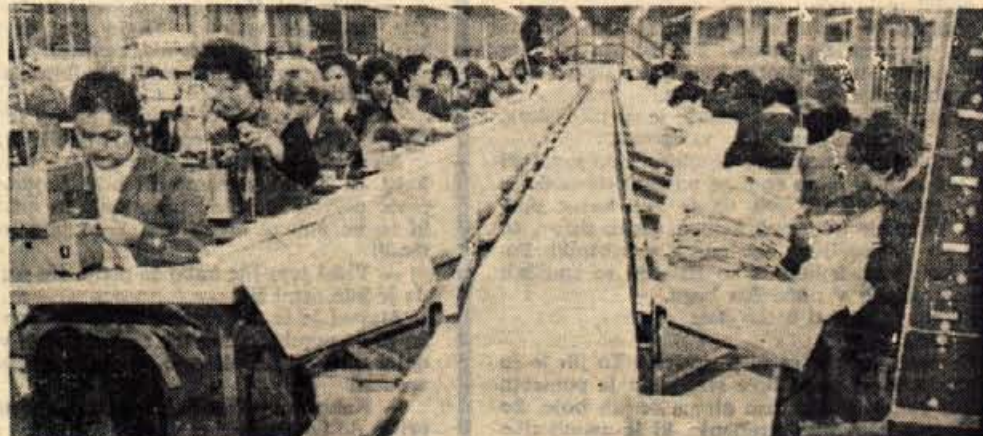
Čeprav vsi lanski poslovni rezultati še niso znani, pa enajstmesečno poslovanje kaže, da so lani za šestkrat povečali bruto dohodek v primerjavi z letom 1963. Za 4,5-krat so povečali količinsko proizvodnjo, za desetkrat so povečali amortizacijska sredstva in za devetkrat čisti dohodek.

Poprečni osebni dohodki v 540-članskem kolektivu so lani znašali 1350 dinarjev. Prepričani pa so, da bodo v prihodnje beležili še boljše rezultate, saj ima prav pletilstvo danes še velike možnosti. Morali bodo le slediti zahtevam na trgu. Prav zato nameravajo v prihodnje po-

svetati največjo skrb kadrom. Pred sedmimi leti je bilo na primer v Almiri le osem strokovnjakov s srednjim izobrazbo, zdaj jih je že prek 50 s srednjo, višjo in visoko.

Naslednja naloga, ki ji nameravajo v prihodnje posvečati nič manjšo pozornost, je družbeni standard zaposlenih. V desetih letih so omogočili 160 članov kolektiva, da so rešili stanovanjski problem.

Skratka, na začetku novega poslovnega leta imajo v Almiri v Radovljici prav gotovo veliko boljše pogoje za še uspešnejši štart in za nove poslovne uspehe.

V novi tovarni v Almiri imajo sedaj tudi več modernih tekočih trakov.

Na Filipovo rahlo trkanje so se zadnje duri odprle, partizani so videli, da je vse urejeno, kakor pri kakšni dobri igri. V mraku so opazili Filipovo roko, ki jim je zdaj namignila, da je vstop prost. Vseh pet je utonilo v hišo na levo, kamor jim je pokazal že gospodar. Tam je bila trafika. Filip je ostal zunaj na straži.

Gostilničar in trafikant je bil veselo vznemirjen, ko se je potihoma pozdravil z mladimi, zagorelimi fanti, ki so dišali po dimu in smoli. Pokazal jim je visoke skladovnice cigaretnih škatlic in tobaka ter tiho rekel:

— Zjutraj je prišlo. Nekaj tisoč cigaret in božje travice. Pohitite, čeprav nihče niti ne slutiti, da ste tu! Lahko pa se le oglasi kar žandar!

Potem je bilo slišati samo dihanje in šumenje zavrtkov, ki so izginjali v nahrbtnikih.

Fantje so vedeli, da morajo hiteti, zato so bili nahrbtniki hitro polni, omara pa prazna.

Nato so se s stiskanjem rok toplo zahvaljevali možaku, ki se jim je zdel izredno pogumen. Žandarmerija je bila vendarle le nekaj hiš stran. Na dogovorjeno znamenje pa so začeli razmetavati opravo, polomili so nekaj stolov, strgali sliko s Hitlerjem, zlomili še nekaj druge lesnine. Hrup so slišali tudi gostje v pivnici.

Zdaj so naglo pobrali nahrbtnike in se že gnetli pri vratih. Medved je v veži še trdo rekel:

— Drugič bomo pobrali še vas. V opomin smo vam danes le malo razbili. Četrte ure ne sme nihče iz hiše! Obkoljena je in komur je za življenje, naj tega nikar ne pozabi!

spodnesle tri fante. Obležal je Ris, blizu njega Miki in po nekaj korakih še Perun. Iz cevi, ki so bile le nekaj metrov stran, so švigali dolgi, svetli zublji.

Tudi vodnik Medved je klečnil, kot bi se spotaknil, vendar se je spet pobral in se po vseh štirih vlekel naprej. Majski pa je še vedno tekkel. Z Medvedom sta bežala skupaj, in ko se je vodnik znašel na kolenih, je mimogrede pogledal k njemu. Ker se mu je spet pridružil in bil le nekaj korakov za njim, ni pričakoval kaj hujšega. Tedaj je Medved, ki je že čutil slabost, stisnil skozi zobe:

— Ranjen!

Majski ga je slišal in videl, ko je klečnil. Vmes je še vedno pokalo, prve rakete so dogorevale, nove še niso bile zadosti razsvetljene. Filipa ni bilo videti nikjer. Zaradi pokanja je bilo razumljivo, vendar sta nehote iskala pomoč pri njem. Poznal je kraj in razmere. Tedaj se je Majski hitro pognal k Medvedu in izkoristil somrak. Vodnik je že čepel na tleh, zato mu je pomagal sneti in odvreči nahrbtnik, nato mu je še hitro odvzel brzostrelko, ga zgrabil pod pazduho in mu pomagal naprej.

Preden so nove rakete spet razsvetlile vrt in breg nad njim, sta utonila za vogalom. Tudi tu bo lahko vsak hip počilo ali pa ju bodo zgrabili, toda sem sta se še lahko umaknila. Krogel tu ni bilo čuti in tudi nihče ju ni zgrabil. Zajela sta sapo in se vlekla naprej. Prost tovara si je Medved vsaj malo pomagal sam, Majski pa ga je

pomenilo prepustiti se zasledovalcem, ki bodo zanesljivo, če ne prej, zjutraj gotovo stikali z njima.

Majski je nekaj časa ogledoval okolico in vlekel na ušesa, če se kje kaj premika, kaj zdaj je moral bolj zaupati sluhu. Poskusil je stati ...

Oba sta kmalu videla, kako je, toda Majski ni hotel odnehati. Zato je to moral storiti Medved. Težko je naročal:

— Ne bo šlo. Tu me boš moral skriti, sam pa hitro vrni. Povej komandantu Tigru, kaj se je zgodilo. Raziščite!

Tedaj je v bližini spet počilo.

Ranjenega vodnika je spravil nazaj v grm, dogovoril z njim še o nekaterih stvareh in poravnal šibje, da je bilo čim manj sledov. Tudi Majski se je zbal, da ju iščejo. Vodnik ga je, da da bi govoril o nevarnosti, priganjal:

— Pojdi že in pazi se!

Majski se je odtrgal od grmovja kakor duja in hitel, obložen bolj kot poprej, a le še v srca, v nasprotno smer. Ze daleč od Medvedove skrivališča je legel in nekajkrat ustrelil v smer, kjer je računal, da se potikajo Nemci. Potem je naglo skočil drugim in spet večkrat ustrelil proti vasi. Spodaj se je streljanje pomnožilo, on pa je še enkrat napolnil puško in v temo oddal tri strele. Nemci niso mogli biti daleč, to je ugotovil po njihovem streljanju. Da bi jih zadel, je skočil spet nekaj korakov naprej in še Medvedove brzostrelke, ki mu jo je odnesel, spustil kratek rafal. A le nekaj nabojev, kajti strelivom je moral varčevati.

Nenadoma se je prestrašil. Medved ima sam bombo! Zase!

Obrnil se je proti hribom. A taborišče je bilo daleč.

Nahrbtnika z dragoceno vsebino pa ni hotel odvreči. Še tega je bilo strašno malo. Večina je bila izgubljena in zdaj bodo težave še z gostilničarjem.

Dobro, da smo mu naredili tak nered! Sicer se pa res ni mogoče več znajti! O tem ni hotel več razmišljati, kajti poleg svoje puške je nosil še Medvedovo, se pravi komandantovo brzostrelko. Če dobe vse drugo, orožja Nemci ne smejo dobiti, že tako so ob tri puške.

Komandant bo besen! Kako bom stopil preden? Ja je skrbelo, a je kljub temu hitel. Okolico je slabo poznal, zato je hodil bolj po občutku. Večkrat se je razgledoval, če je na pravi poti in ugotovil da se je dobro usmeril, kajti ob gozdu, kjer so se ustavili, je stal star, velik štor, ki si ga je bil dobro zapomnil. Okolica je bila videti mirna in le malo je bilo verjeti, da bi Nemci prišli že tako daleč.

Nenadoma pa je temo in tišino pretrgal vzkliz:

— Halt! Hände hoch!

Še ni izzvenela zadnja beseda, že se je Majski kot splašena žival pognal vstran. Toda krogel so bile hitreje. Nekajkrat je počilo in zareževal je kratek rafal. Spodneslo ga je in zvrnil se je pod stezo. Kotalil se je nazaj proti vasi, prav tja, kjer je bilo najbolj tvegano in vroče. Tedaj ga je rešilo. Proti njemu se je stegnil še en rafal, ki mu je prav tedaj, ko je padal, zalajal le kak centimeter nad glavo. Tudi tisti, ki je streljal, ni mogel imeti mirne roke.

Bil je ranjen, toda ne hudo. Krogla ga je samo oplazila. Še svojo kožo je komaj reševal. Prav nič ni bil prepričan, da bo živ prišel do taborišča, ranjenega Medveda pa je že skoraj pokopal. Pravi čudež bo, če se bo rešil.

Zdaj je potreboval pomoč tudi sam, vendar orožja ni odložil. Ne svojega ne Medvedovega. A ko le ni mogel več, je sredi gozda skrtil nahrbtnik in brzostrelko ter zaznamoval kraj. Če omaga ali če ga kje prestrežejo, ne smejo dobiti vsega!

Komaj se je spet nekajkrat prestopil, je ugotovil, da bi bila brzostrelka lažja in če bi jo potreboval, tudi bolj učinkovita. Zato se je vrnil in zamenjal orožje.

V taborišče je prišepal šele prihodnjega dne. Napol mrtev. Vendar je še povedal, kaj se je pripetilo.

Komandant je bil zelo v skrbeh. Ker se niso vrnil, kakor je bilo domenjeno, je v dolino poslal močno patroljo, da bi ugotovila, kaj se je zgodilo. Da z akcijo ni moglo biti vse v redu, je bilo več kot razumljivo.

V bataljonskem štabu so začeli ugibati, kaj se je zataknilo.

ivan jan • mrtvi ne lažejo 33

Gostilničar je razbijanje, ki je v drugi sobi dvignilo glave radovednim pivcem, gledal z dvojnimi občutki. Vendar pa je že poprej vedel, kaj se bo zgodilo in je še sam pomagal prestaviti to in ono. Temne, z velikimi, toda ne pretežkimi nahrbtniki obložene postave so se spet znašle zunaj ob zidu. Pred odhodom je vsakdo dobil od gospodarja še nekaj prigrizka. Potem so izginili v temo, kjer naj bi jih čakal in varoval Filip.

Gostilničar se je zdaj ves vznemirjen in jezen naglo vrnil h gostom in zadihano, napol obupano vzdihnil:

— Kaj takega. Ko sem šel ven, so me zgrabili gošarji, da nisem mogel niti zavpiti. Kaj vem, koliko jih je bilo. Veliko, to sem videl. Potem so mi pobrali vse do zadnje cigarete, za zahvalo pa vse skupaj še razbili. Saj ste slišali. Zdaj pa pojdite pogledat, samega me je preveč groza!

Gostje so trdi od strahu poslušali gostilničarja, saj je žandarmerija le nekaj skokov stran.

— To je pa predrznost, kaj! so občudujoče vzklikali in potem šli pogledat razdejanje. Ven pa ni stopil nihče.

— Kaj bomo pa mi kadili? je zanergalo nekaj glasov.

Zunaj pa je vodnik Medved šepetaje vprašal: — Je vse v redu? Mislil je na Filipa, čigar imena ni hotel izgovoriti.

— Jel se je takoj oglasilo iz teme.

Medved se je že prestopil za glasom, ko sta temo pretrgali dve raketi. Blisnili sta navzgor tako naglo, da so fantje komaj še skočili izza hiše. Presenečenje jih je zmedlo.

— Hudiča, Nemci! Za menoj! je zavpil vodnik, ki je z glavo odgovarjal za ves potek.

Medtem pa sta raketi, ki sta se lepo zapeljali čez vrt za hišo in so se jima potem pridružile še nove, razsvetlile okolico, da je bilo kakor podnevi. Videti je bilo vsak kamen, vsako drevo, še bolj pa bežeče ljudi, optane z nahrbtniki. Pokalo pa še ni, kakor da so tisti, ki so spuščali rakete, uživali v njihovem begu.

Potem je usekal oster glas:

— Halt!

Oprtane postave se niso ustavile. To jih je še podžgalo, kajti poziv brez streljanja je pomenil, da jih kanijo dobiti žive ali pa se jih boje. Ze je okolico napolnilo streljanje, ki je zaradi tihe noči odmevalo med hribi huje kakor po navadi. Preden so prve rakete zatonile, so krogle že

vlekel navzgor, kolikor je mogel. Vedel je, da so ti trenutki odločilni za življenje. In kakor bi odrezal, je streljanje ponehalo. Okoli gostilne je bilo slišati zmešano vpitje.

Majski se je z ranjenecem rešil iz nevarnega kraja, toda Medved je naglo slabel. Iz rane na nogi je močno krvavel. To bo treba ustaviti, če se bo dalo.

Pred seboj sta zagledala obrise starega kozolca. Medved ni mogel več naprej, njegove moči pa so bile preslabe, da bi ga nesel. Bal se je tudi, da mu bo izkrvavel v rokah.

Zavlekel ga je h kozolcu, vendar tam nista ostala, skrila sta se v prvi grm. Majski je moral videti rano, če more ranjenca še rešiti. Rana na stegnu je bila grda in obvezal jo je z rutami in kosi blaga, kar je pač imel pri rokah.

Spodaj, pri gostilni, so spet streljali.

Kaj se je moglo zgoditi? So našli one tri? se je zdaj domislil Majski, ki doslej ni utegnil ugibati, kje so še drugi. Dva je sicer videl pasti, to pa še ni pomenilo, da sta smrtno zadeta. Medved je tudi vlekel na ušesa, toda zaradi rane je bil čudno otopel. Čakala sta, da bi se vse pomirilo. Ko je odjeknil le še kak posamezni strel, je Majski odstopil ranjencu vso obleko, kolikor je bil mogel, kajti bila je že jesen. Potem je ugibal, kaj bi bilo boje. Ali čakati še na koga izmed onih treh, ali se vrniti z druge strani v vas po pomoč ali pa odriniti čim hitreje proti taborišču?

Še bolj kot Majskega so ista vprašanja mučila ranjenega vodnika. Ta je zdaj za silo obvezan, tiho, a zelo prisrebno svetloval:

— V vas ne hodil! Zaseda tako blizu ni mogla biti naključna!

Tudi jaz sem že pomislil na to, je pritrdil Majski. Toda kaj je z onimi tremi? Bi jih čakala? Medved ni hotel lagati ne sebi ne Majskemu, kajti to bi lahko samo še bolj škodovalo. Ni prvič doživel in videl, kako pade in obleži tisti, ki se ne pobere nikoli več. Zato je z muko iztisnil:

— Videl sem jih, kako so padli. Ne verjamem, da je kdo ostal živ!

Majski je še ves zbežan od nenadnega dogodka in še posebej v skrbeh za ranjenega vodnika, dojel njegovo misel, zato ga je potem previdno vprašal:

— Kako se počutiš? Če ti pomagam, bova prišla do bataljona?

Vodnik je hotel pokazati voljo, in bil je dolžan poskusiti vse, da bi se rešil. Tu ostati, je

Pesem bo spet namenjena Selški dolini

Bukovica je majhna vas v Selški dolini. Le šola, cerkev in nekaj trdnih gospodarskih poslopij je razpostavljenih ob cesti. Na eni od kmetij si je uredil dom tudi znani pevovodja, skladatelj — skratka glasbenik — Franc Potočnik. Vsako prosto uro nameni glasbi. Ni ga bilo težko najti. S fotoreporterjem Franceljnom sva vstopila v eno od hiš. Klavir, harmonij, kitara, citre in magnetofon v prostorni kmečki izbi so povedali, da sva prišla prav.

»Popoln samotnik sem,« je začel Franc Potočnik. »V nobeno glasbeno šolo nisem hodil in tudi v bližini ni bilo človeka, ki bi me bil učil. Še v družini se pred tem ni nihče resneje zanimal za glasbo. No, mama je že res rada zapela, oče pa še te žilice ni zmel. Na harmonij sem začel igrati že pred vojno. Dolgo sem igral le sam. Več sem začel vaditi, ko smo imeli ob spremljavi harmonija vaje s cerkvenimi pevci.«

Po vojni je zanimanje za petje po vaseh v Selški dolini naraslo. Fantje so ob večerih urezali prenekatero podoknico.

»Močan zbor smo imeli takrat. Na vaje so prihajali moške in fantje iz vseh okoliških vasi. Odbitni glasovi so bili v zboru. Zato ni čudno, da so nas ljudje povsod radi poslušali. Veliko nastopov smo imeli. Žal pa je zbor zaradi raznih nesoglasij kmalu razpadel. Po razpadu sem 'treniral' naprej zdaj dobro znane Fante s Praprotna. Kar čudim se, da zdrži toliko časa skupaj. Pa še bodo prepevali, če bodo imeli toliko volje kot doslej. Poslušalcem je tako petje všeč.«

Zdaj spet vodite novo skupino?

»Pred dobrim letom je začel nastopati dekliški sekstet iz Bukovice. Z dekleti, vse so doma iz okoliških vasi, vadiš zdaj enkrat tedensko kar pri nas doma, pred nastopi pa še večkrat. Če bodo prepevale skupaj, lahko uspejo. Je pa tako, da so dekliški glasovi manj priznani in kaže, da je tudi pri dekletih začetno navdušenje že nekoliko upadlo. Za zbor pa za zdaj pri nas nič ne kaže. Ni mlajših moških glasov. Eno leto sem že vadil z mladinskimi oktetom, a je zaradi premajhne prizadevnosti razpadel.«

Franc Potočnik je pomagal na noce že precejšnjemu številu zborov in skupin. Se še spominjate petja bratov Pleško iz Skofje Loke? Tudi te je imel Franc v rokah.

Spregovorimo se o kompoziranju.

»Tudi s tem se moram spoprijeti, saj nam pesmi za različne priložnosti vedno primanjkuje. Večkrat se zgodi, da hočem nesem hitro 'spraviti skupaj' in potem ni dobra. Prevečkrat delam v naprej. Zdal jih imam napisanih že kakih dvajset. Zdi se mi, da ljudje nimate prislusnelo Selški dolini, čeprav je gotovo boljša pesem 'Čebelnjak'. Zlasti za dekleta bom moral še kaj napisati. Prav zdaj nekaj pripravljam. Pesem bo spet namenjena Selški dolini.«

Franc tudi pridno kmetuje. Preusmeril se je v rejo živine. Še pred kratkim je imel v hlevu dvanaest glav živine, zdaj jih ima že petindvajset. S tem pa ni malo dela.

»Veliko prijetnih ur sem preživel med pevci in nobene mi ni žal. Glasba bo ostala v družini. Sin obiskuje zdaj

tretji letnik na akademiji. Sicer pa ugotavljam, da gre petje navzdol. Na raču imajo vedno prednost popevke. In poglejte primer. Pred kratkim je v Skofji Loki gostoval APZ Tone Tomšič iz Ljubljane. Iz naše hiše nas je bilo na koncertu pet, vseh poslušalcev pa komaj osemdeset. Res majhna udeležba. Pa tako dober zbor. Moram pa povedati, da je okrog nas za petje še dovolj zanimanja. Na vsaki proslavi v dvorani na Bukovici nastopijo Fantje s Praprotna in obisk je vedno dober.«

J. Govekar

Franc Ravnikar iz Mlake pri Komendi je že 50 let lončar.

Petdeset let mešam ilovico

Zraven Lončarske zadruge v Komendi živi in dela Franc Ravnikar, zasebni obrtnik, lončar. Spoznala sva se na dvorišču njegove hiše, kjer so se sončili njegovi lončarski izdelki. Bil je tako nasmijan, domač in že po prvih besedah družaben, da sva brez težav zašla v klepet:

»Torej konkurirate onim prek ceste,« sem se pošalil in s palcem prek ramena pokazal proti Lončarski zadruzi.

»Kaj še niste nikdar brali, da je konkurenca vir zdravja za gospodarstvo. Večja konkurenca, nižje cene, boljša kvaliteta,« mi je vrnil milo za drago.

»Ni tako hudo,« je nadaljeval, »če bi se vsi vaščani ukvarjali z lončarstvom, še ne bi krili vseh potreb tržišča.«

»Torej nimate težav s prodajo izdelkov?«

»Svoje izdelke prodajam sam na trgu v Kamniku in na Moravškem. Na zalogi nimam ničesar, pa tudi zadruga ima prazna skladišča.«

»Je lončarska obrt tradicija v še družine?«

»Bo kar držalo. Tudi oče in stari oče sta bila lončarja. Družinsko tradicijo že nadaljuje sin Franc, ki pa rajši dela v zadruzi. Sicer pa smo v tej okolici samo še štirje obrtniki, lončarji. Pred vojno

pa so bili v petih vaseh okrog Komende v vsaki hiši lončarji. Razna izkopavanja vedno znova potrjujejo, da so se s to obrtjo ukvarjali že naši davni predniki.

Pred kratkim so v Komendi kopali temelje za novo hišo. V zemlji so dobili tako star lončarski lonec, da je takoj razpadel. Glinaste lonce so dobili tudi, ko so kopali ilovico blizu zadruge.«

Po mnenju Ravnikarja bo ročno delo lončarjev zaradi napredka tehnike kmalu izumrlo. Ravnikar doma meša ilovico že od devetega leta, sedaj pa je star 62 let. Res zavidanja vredna zvestoba delu in družinski tradiciji.

J. Vidic

Prazniki v smeteh

Red bi bil, da bi smetarski tovornjaki pred prazniki odpeljali smeti, ki so jih bili smetnjaki polni že pred prazniki. Tako je bilo vsaj pri stolpnica v novem naselju pri Vodovodnem stolpu. Telefonirali smo pred 14. uro, odgovor je bil, da sta dva voza na terenu... Rezultat pa je bil: vse tri praznične dneve so bili pred stanovanjskimi stolpnici prepolni smetnjaki. Ker pa ljudje niso imeli kam odlagati smeti, so jih stresali zraven smetnjakov. Bil je zares lep pogled na to tihožitje!

Potem so možje v torek, 3. januarja, le prišli, izpraznili smetnjake in odpeljali... Kdo bi pa odpeljal ostale kupe smeti? Dejstvo je: v stolpnicih ljudje ne morejo smeti požgati ali jih zakopati na vrtu (centralna kurjava iz toplarni!). Čas pa je tak, da

je obilje embalaže, ki sodi pač v smeti. — Torej bi moralo biti pred stolpnici, v katerih je po 40 gospodinjstev, več smetnjakov. Vsaj 20! Ali pa je treba odvoz urediti tako, da bodo smeti odpeljane vsak dan.

Po vsem svetu je v navadi, da eden od delavcev, ki spremlja smetarski kamion, z metlo in smetišnico počisti — ne pa da smetarji še nasmetete. Saj menda je urejeno tako, da bodo vse smeti odpeljane (seveda, razen materiala od rušenja in podobno). Tako je bil zdaj čas novoletnih jelk. Kam naj jih dajo ljudje? V smetnjak ne gre, če jih pa zraven polože, jih smetarji ne vzamejo s seboj. Vrtov pri stolpnicih ni, da bi take in podobne stvari lahko požgali.

Hišnikov ni, sicer pa plačujemo za odvoz smeti! Ali ne?

In še to: zakaj nakladalet smeti tako hite, ali imajo kako normo? Ali ne bi raje temeljiteje opravili svoje delo? Sicer pa za te stvari vendar nekdo pri podjetju odgovarja!

mm,
prima
loška kava
iz nove
pražarne

Franc Potočnik spet pripravlja pesem o Selški dolini — Foto: F. Perdan

Stari gorenjski kronist J. R. se mi je ondan proti večeru pridružil, ko sem se vračal iz Besnice proti Kranju (nobe-den od naju nima vozila, pa tudi prijaznih prijateljev z avtomobili ne — zato pač svoja poti prepešačiva...).

Možak je bil židane volje, pa si očitno ni mogel kaj, da mi ni pričel zaupno pripovedovati:

»To menda veš, da imata najkrajša in najdaljša noč v letu prav poseben vpliv na človeka — seveda, če ima ta v škornjih — ne da bi vedel za to, nekaj praprotnega semena. V kresni noči tak človek razume živati, kaj se pogovarjajo med seboj; v božični noči, ko jesen ugasne v zimi, pa postane človek s praprotim semenom v škornjih jasnoviden — jasno vidi, kako bo čez sto let!«

Le kaj je možu, da mi vse to s tako ihto pripoveduje.

Kaj pa, če se je možu v onem steljniku vsulo za škornje praprotno seme in mu je bil tako dan dar jasnovidnosti? Gotovo bi mi z vso resnostjo pritrnil. A sem ga radoveden raje povprašal, le kaj vse je še videl in kakšen se mu je zdel njegov sanjski Kranj:

»Nič sanjski, bil pa je res Kranj tak, kot bo gotovo čez sto let. Natanko sem videl voščila v izložbah in na transparentih, na katerih je različno pisalo: Srečno novo leto 2072!«

Nisva še prišla do Stihelna; kje je še Spodnja Besnica, pa Rakovica in Gorenja Sava! Casa sva potemtakem imela došti. Spraševal sem, mož pa je ves srečen pripovedoval:

»Ker sem v svojih kronikah dostikrat, narahlo ali pa le med vrsticami potožil, kako malo veljave imajo prizade-

sem stopil tudi do mostu čez Kokro. Videl sem, kako lepo so uredili nekdanj tako zanemarjeni kanjon; v Dolu se je opažalo obrise urejenega kopalnega bazena.«

»Seveda, ko sem šel čez trg, nisem opazil nekdanje razstave pločevine. V središču starega mesta zdaj ni bilo nikakega prometa z vozili, vse nujne oskrbovalne dovoze opravijo v nočnih urah. Parkirišča za avtomobile pa so ob vhodih v mesto.«

»Graščina Kieselstein je urejena tako, kot so že bili v mojem času urejeni evropski gradovi, posebno na Češkem. Kranjski grad je bil sedaj obnovljen, restavriran z vso dolžno rahločutnostjo. V grajskem parku sem tudi videl lapidarij, v notranjih prostorih pa je razstavljena prava zakladnica umetnin in primerkov stare meščanske kulture.«

Lepa, nevsiljiva ograja, skrita v živo mejo, je zdaj obdajala gaj. Poleg Prešernovega, Jenkovega in Ernestininega spomenika sem opazil tudi Mencingerjevo in Valjavčovo nagrobno ploščo ter obelisk Josipine Turnograjske. Koščice le-teh so bile v Kranj prepeljane iz Krškega, Zagreba in Gradca. Tamkaj zanje ni nihče več skrbel. — Videl pa sem tudi, kako skrbno so vsi kamniti nagrobniki zaščiteni pred zimsko zmrzaljo. Pogledal sem Prešernov steber bolj od blizu in videl, da je strokovno odlično konzerviran. Ali tega pred sto leti res ni bilo mogoče storiti?«

»Pozoren pa sem tudi postal na splošen red v mestu, snago in tih promet. Vseka-kor je vse to posledica lepega vedenja, obzirnosti drug do drugega in pa seveda visoke srčne kulture, ki je po vsem sodeč zdaj vodilo življenja v Kranju.«

»Ni mi tudi ušlo, kako urejeno oblečeni so sedaj Kranjčani. Zelo sodobno, praktično in zdravo. Kakih zanemarjenih dolgolascev ni bilo videti. Pa tudi mladih deklet v smešnih maksii plaščih ni bilo na ulicah.«

»Pač pa sem že na robih mesta videl telovadne dvorane, v katerih se je vsakodnevno krepilo staro in mlado. Poleti pa — tako so mi povedali — gredo mladi v gore in v gozdove seveda ne polčavati, pač pa hoditi in potovati. Tudi igrišče je dosti okrog in okrog mesta. Disko klubov pa nobenih... Prodajaln tobaka tudi ne. Vse kaže, da je kajenje odzvonilo. In da se mladi ljudje ne zadržujejo več z nikotinom. Zato pa sem opazil toliko zdravih, žarečih lic in čvrstih fantovskih postav. Sključena dolgina ni bilo nobenega. Povedali so mi, da sleherni poletje organizirajo celo vrsto mladinskih brigad — na delo je treba iti obvezno, ker le delo krepi telo in duha ter uči tovarštva in potrpežljivega prenašanja vremenskih in drugih težav. Kaže, da je fizično delo zdaj zelo v časteh in da se mu nihče ne izmika.«

»Zanimalo me je tudi, kakšen je sedaj Prešernov spominski muzej, ki je bil včasih res kar preskromen. No, zdaj je stvar drugačna; k muzeju spada tudi sosednja hiša, v kateri sta bili včasih trgovini Peko in Elektrotehna. V teh dodatnih prostorih sem videl galerijo pesnikovih upodobitev in obsežno prešernoslovsko knjižno zbirko.«

»Nekoč se mi je zdelo samoposebi umevno, da bi vse hiše, pomembne izza časa Prešernovega življenja v Kranju in v katere je zahajal pesnik, označili s primernimi ploščami — seveda ne s kakimi oltarčki. Ta stvar je tudi sedaj urejena.«

»Ko sem hodil po ulicah in si ogledoval lične fasade — očiščene od kičaste navlake iz predvojne in povojne secesije (sloga slabega okusa), sem postal pozoren tudi na imena ulic. Videl sem ulico Josipine Turnograjske Bleiweisovo ulico, Layerjevo ulico, Savnikovo in Pirčevo ulico, Finžgarjevo ulico in še vrsto ulic z imeni, za katere sem včasih menil, da bi jih Kranj moral imeti, če jih že imata Ljubljana in celo Zagreb.«

»Seveda me je gnalo tudi v Prešernov gaj. Le kako je zdaj z njim? Ali je še vedno gmajna in prepuščen na milost in nemilost pobalinom?«

obarvani ali pa kar last kmetijskih zadrug. Sedaj to ni več vprašanje — to so Kulturni domovi! Glede tega smo bili Slovenci res sto let za brati Srbi — tam so imeli po večjih vaseh že takrat Domo-ve kulture. Vedelo se je, komu naj služijo in čigavi so.«

»V lepem parku na zahodni strani mesta sem za hip postal pod mogočnim spomenikom, ki ga v mojih letih tu še ni bilo. To je bil velik marmornat kip častitljive starejše žene v srbski narodni noši. K njej so se okrog in okrog stiskali mali otroci — prav tako izklesani iz belega kamna — in stekali ročice, iskali zavetja in utehe. Na podnožju so bile vklesane le tri besede in letnica: Hvala, majka Srbija! 1941. — Spoznal sem takoj, da je to spomenik hvaležnosti srbskim majkam, ki so s tako ljubeznijo in gostoljubjem sprejele na tisoče Slovencev, ki jih je v juliju 1941 izgnal nemški fašistični okupator z Gorenjskega. Tu, pri tem kipu, se vsako leto na novo oživlja pobratimstvo med obema narodoma.«

»Zanimalo me je še posebej, kako to, da so vse, tudi največje, stanovanjske hiše tako snažne, nasadi in zelenice okoli njih tako negovani in nenasmeteni. — Zvedel sem, da skrbe za vse to poklicni hišniki; kajti tako velike vrednosti, kot je npr. neka stolpnica, vendar ne morejo biti prepuščene kar tja v er dan taki ali drugačni škodi! — Takoj sem se spomnil nekaterih kranjskih otroških vrtec, kako so zapuščeni, ko jih ob koncu službe vsi zapuste in vse naprave (igralno orodje v vrtovih in drugo) prepuščajo »angelom varhoma«, ka-li. Teh pa, kaže, ni bilo in ponočnjaki so trgali ograje in demolirali igralne raprave. — Prav isto sem nekoč opazil v Prešernovem gaju. Pobalini so igrali nogomet tik za Prešernovim grobom; ponoči pa ni bilo primerno — posebno v maju — tja niti pogledati. — Čeren je bil res pesnik ljubezni, ne pa vandalizma in razuzdanosti. — Zdj pa sem zvedel, da je gaj ponoči zaprt, podnevi pa ga nadzira poseben čuvaj, ki ima hišico v neposredni bližini. — To sem hotel svojčas tudi sam: da bi mi dovolili sezidati domek na bližnjem Mernikovem travniku — a je bila parcela tedaj nezazidljiva, četudi sem hotel koristiti s tem, da bi varoval gaj. Kmalu zatem pa je bil ta svet zazidljiv, a ne zame...«

Tako mi je pripovedoval stari moj besniški sopotnik. Ze sva zagledala kranjske zvonike in tako je bila pripoved pri kraju. Le to, da je še omenil kronist J. R., da ga je potem v steljniku zbudil jutranji hlad. In ko je lezel iz suhe praproti, mu je šele prišla na misel vera v čar praprotnega semena. »Torej je bilo vse le privid... Skodale«

Crtomir Zorec

NOVO LETO 2072

Sprehod po Kranju čez sto let

Saj za te vraže že od nekdanj sam vem, In sem zato moža kar malo z nezaupanjem pogledoval. On pa se je nagnil še bliže in skoro šepetal:

»Sinoči — na božično noč — sem se v Nemiljah na Ras-pokah malo zamudil, moževale smo pozno v noč. Domačini so se potem porazgubili po domovih — družine so jih že čakale — jaz pa sem jo kar peš mahnil proti Njivici in Novi vasi. Pa nisem daleč prišel, noge so se mi začele zapletati in zavihl sem v steljnik ob cesti, da bi se odpočil. Sl-cer je bila črna noč in le ti-paje sem našel vrata, jih od-rinil in se potem kar zadelal s suho steljo — praprotjo. Postal mi je toplo in najbrž sem koj zadremal. Iznenada pa me zbudil nenavadna svet-loba. Dvignil sem se in kot v snu sem odtaval v Kranj; čudno lahek sem se zdel sam sebi in prav hitro sem spešil proti Kranju. Bil je že visok dan, ko sem stopal čez savski most. A glej! To, kar se mi je kazalo pred očmi, ni bil stari, zanemarjeni Kranj, sku-paj znešen s stavbnimi ekspe-riimenti kot sračje gnezdo — to je bil oni moj ljubi Kranj, kakršnega sem si vedno želel videti, čist, kulturne, urejen, s stariim mestnim jedrom v žlahitni patini in z vncem smotrno razporejenih zdravih obmestnih stanovanjskih so-tesk.«

vanja za kulturnejšo podobo Prešernovega mesta, me je seveda najbolj zanimalo, kako je kaj z onimi stvarmi, katere sem tolikokrat pred-lagal in zanje prosil, a je bilo vse bob ob steno, prava glu-ha loza...«

»In tudi to me je zanimalo, če je še vedno denar sveta vladar, če imajo še vedno pr-vo besedo trgovci z novci in če še vedno človek le toliko velja, kar plača?«

»Najprej sem seveda zavihl v središču mesta, ki je v glav-nem imelo še isto silhueto na panorami pod gorami. Le lice mesta, fasade, to pa je bilo kot iz škatllice; pročelja so bila opleskana z barvami, ki so vsa skupaj tvorila ub-ranost in estetsko zadošče-nje. Seveda nad trgovnicami ni bilo več pritrtjenih toliko neokusnih plank z napisi. Pod okni sem videl zabojčke za cvetje — poleti mora biti Kranj res lep! Videl sem tu-di zanimiv vodnjak v zgor-njem delu glavnega trga — v spodnjem delu, v osi glav-nega trga stare šole in Pleč-nikovega trga pred gledali-ščem, pa sem zagledal Preš-ernov spomenik; v ozadju so se videle breze. Torej so kip le prenesli bolj med ljudi in na mesto, kjer je pesnik tako rad čakal svoje prijateljčke-šolarje.«

»Čeprav je bila zima in vse pokrivala rahla snežna odeja,

Novoletno darilo za osnovno šolo na Šenturski gori

Tako kot vsako leto so tudi letos pred novoletnimi prazniki predstavniki časopisnega podjetja Gorenjski tisk iz Kranja obiskali osnovno šolo na Šenturski gori, nad katero ima to podjetje patronat. Predstavniki naše delovne skupnosti Peter Trobec je izročil učencam in učencem te odmaknjene osemletke bogate priprave za tehnični pouk, zemljevide in koledarje, letos pa bodo šenturski šolarji dobili še globus. Otroci so bili daril izredno veseli.

Šentursko osemletko obiskuje v letošnjem letu 46 otrok, ki so doma s Šenturske gore, iz Sidraža, z Lenarfa Viševce, iz Apna, Ambroža in Stiške vasi. Večina jih

ima do šole precej daleč, nekateri tudi po dve uri. Razen tega morajo doma pred poukom in po njem še trdo delati. Tako nam je pripovedovala učenka Mihaela Grilc iz Apna, pa Drago Jamšek iz Sidraža, Vido Zamlen s Šenturske gore, ki bo ostal doma na kmetiji in Ivan Grilc iz Ambroža, ki bi postal najraje pilot. V lepem vremenu vsak dan opazuje, kako na brniškem letališču vzletavajo in pristajajo letala.

V osmem razredu so štiri dekleta: Ani Skrianc, Anica Jagodič, Vida Vrhovnik in Vera Kasunič. Ko smo jih vprašali, kam bodo šle po končani osemletki, nam je prva odgovorila, da se bo za-

poslila v tovarni, druga se bo šla učiti za šiviljo, tretja za frizerko, četrta pa bi šla najraje na administrativno šolo. Sploh gre največ otrok s Šenturske gore v poklicne šole. V prijetnem klepetu so nam šolarji ponosno pripovedovali, da že zbirajo denar za končni izlet. »Dobro plačujemo,« je svoje sošolce pohvalila blagajničarka Marinka Skrijanc. »Vsak dá, kolikor more. Vse prejemke zapisujem v poseben zvezek. Pomagata mi tudi tovariša. Najraje bi šli na morje.«

Šenturska osemletka ima dva učitelja. To sta Božo Janež in Ciril Mrgole. Na Šentursko goro sta se že navadila. »Otroci so tukaj veliko bolj mirni in prični, pa tudi z vaščani se dobro razumejo.«

Popolnoma razumljivo, saj v tako odmaknjeni in majhni vasi s prepiri ne bi dolgo shajali. Šenturskogorska učitelja tudi sama kuhata. Prava, da to opravilo opravlja ta izmenoma in da jima gre kar dobro od rok.

In še na nekoga ne smemo pozabiti. To je Manca Jagodič. V šoli opravlja vrsto poklicev, saj je kuharica, čistilka in kurjač obenem. Dela ji nikoli ne zmanjka. Otroci imajo namreč vsak dan toplo malico, ki je še posebno dobrodošla tistim, ki imajo daleč do šole.

Za slovo smo šolarjem na Šenturski gori obljubili, da jih bomo letos ob koncu leta spet obiskali. In ne praznih rok. Obenem pa smo jih povabili, naj nas obiščejo.

J. Košnjek

Posrečen napis na hišici za ptice. Ni pa toliko pomemben napis, bolj je pomembno, da poskrbimo za ptice. — Foto: F. Perdan

Predavanja na Primskovem

Ljudsko-prosvetna dejavnost v okviru DPD Svobode bo imela prva predavanja v letu 1972 v naslednjih dneh: 6., 13., 20. in 27. januarja, vsakokrat ob 19. uri v veliki dvorani združnega doma. Vstopnina bo minimalna. Predaval bo znani popotnik Stane Tavčar, ki je z mopedom prevozil Saharo in dežele na bližnjem vzhodu. Njegova predavanja bodo nosila naslove: Španija, Maroko, Sahara in Izrael. — Prepričani smo, da bodo zanimiva potopisna predavanja privabila številno občinstvo, ki bo napolnilo dvorano.

C. Z.

Ti ne razumeš

Nagrajenka Martina Lužar

Tak je bil naslov šolske naloge, ki jo je ob dnevu JLA napisala Martina LUŽAR, učenka 8. razreda osnovne šole v Križah. Komisija, ki je ocenjevala prispevke na temo JLA, je menila, da je bil Martinin prispevek najboljši. Objavili smo ga v 99. številki Glasa z dne 25. decembra, in sicer na 23. pionirski strani. Martina opisuje žalostno pot matere in sina v taborišče. Sin jo sprašuje: zakaj mama? Zakaj greva v taborišče, zakaj ne greva domov. A mati mu odgovarja: sinko, ti tega ne razumeš! Nasilni vojaki iztrgajo materi sina. Mati je brez moči in brezupno išče sina, ga kliče, dokler ne pade v omedleavico...

»Take zgodbe sem že prebrala. Vendar sem se ob tem razpisu prostovoljno odločila, da nekaj napišem. Vzivala sem se v vlogo matere. Čeprav sem že napisala marsikatero stvar, sem v tem trenutku svoje misli najhitreje doslej zlila na papir. To je bila obenem moja prva pisana beseda, ki je bila objavljena. Ob tem sem spoznala, da ne pišem najslabše in bom še kdaj kaj napisala...«

Martina rada piše. Čeprav je še mlada, je že napisala sestavek o huliganih, o deževnih dneh in o domačih, predvsem o materi. Najraje napiše tisto, kar jo v trenutku teži in kar vidi v svoji bližini.

Nagrajenka se je odločila, da bo šla po končani osemletki v araržersko šolo. Računa, da ji bo pomagala tovarna Peko. Želimo, da bi se Martini želja uresničila in da bi ona in vse druge matere sveta nikoli ne doživele tega, kar je napisala Martina v nagrajenem spisu.

-jk

Navadno je kozolec za sušenje trave, žita itd. Slika dokazuje, da je uporaben tudi za sušenje cunj. — Foto: F. Perdan

jubilejna mesanica BRAVO

netto 100g

Špecerija BLEED 15

NAGRAJUJE Z UŽITKOM IN POČITNICAMI NA MORJU

Z lovcem Francem Rozmanom

»Fanta, noter stopita,« je fotoreporterja in mene nagovoril starejši možakar, ki je pred lovsko kočjo družine Krarj-Udin boršt na Zgoranjem Vetrnem v zemljo zabijal kole in nanje obešal koruzne storže. »To bo pa za šoje. Prišle bodo nad koruzo, jaz pa jih bom lepo na gorskem čakal s kanonom. Vesta, šoje so roparice. Spomladi uničujejo mladice. Jim bom že pokazal.«

No, ta je pa dobra, sva dejala s Francetom. Znašla sva se v kočji pri upravniku, 69-letnem Francu Rozmanu iz Snakovega. »Sicer sem se branil, da bi postal upravnik tele kočje. Vendar sem se le omeščal. Koča je odprta ob sobotah, nedeljah in praznikih, po naročilu pa tudi med tednom. Dolgčas mi ni, saj so vedno ljudje.«

Franc Rozman je upokojevec. Delal je v tržiški papir-

nici in predilnici. Med vojno je bil zaprt. Najprej v Beljaku, nato pa so ga odvlekli k Severnemu morju. Dolgo ni nihče vedel, da je še živ. Če bi Hitler zmagal, pravi, bi bilo z menoj adijo. Tako pa ima za spomin na vojno pokvarjeno roko.

»Lov sam po sebi ni bogve kaj. Za družbo gre. Drug drugega špikamo in se norčujemo, pa nihče ne zameri. Najbolj se smejimo tistemu, ki zna najbolj lagati. Tako, pravimo, da se kar »ušlata«. Eden takih je Alojz Zupan. Če nihče ne vidi srnjaka, ga on gotovo. Enkrat pa ga je le neslo. Na Kriško goro sva šla nad gamsa. Novembra je bilo. Prenočila sva v kočji. Jaz sem zjutraj poležaval, on pa je šel ven pogledat, kakšno je vreme. Bil je kmalu nazaj. Zunaj je bila megla in veter. Takrat gams človeka hitreje začuti. Odločila sva se,

da z najnim lovom ne bo nič. Načela sva vsak svojo »flaško«, zraven pa sva spraznila še liter cvička. Ko je bilo po pljači, je Lojze dejal: 'Danes nihče ne bi nič ustrelil.' Šla sva nazaj in z najnim lovom je bilo konec.«

Franc Rozman se še dobro spominja starih »ravbšičarskih« časov. Temu danes pravimo krivolov. Le-tega je danes manj kot včasih, ko je bilo »ravbšičarjeve« vsaj 50 odstotkov več kot lovcev. Zgodilo se je, da so se včasih pošteno vžgali. Vendar je

Franc Rozman

to danes zgodovina in za marsikoga prijetni in reprijetni spomini. Danes so za vsakega lovca najprijetnejši pogoni. Lovišča pod Kriško goro so izredno bogata, saj v njih ne srečamo le srnjadi, temveč tudi muflone, ki jih zima prižene v dolino. Pogona v tem času ri, ker bi psi pregnali divjad.

Veste še kakšno prijetno lovsko dogodivščino, smo vprašali Franca Rozmana. Malo smo morali počakati, da je Franc pobrskal po spominu in začel:

»Šli smo na lov za divjimi prašiči. Zbirališče smo imeli nad Sentičnim. Prišel sem nemreč bolj pri zadnjih in so bili drugi lovci že na »štantih'. Zato so mi dejali, — j grem kar naprej po travniku in naj se nekam postavim. Stopil sem za bližnji hrast in čakal. Kmalu sem zaslišal pse iz Ziganje vasi, ki ro gnali proti meni prašiče. Pridrveli so štirje. Bili so še precej daleč in jih nisem mogel dobiti na »šus'. Vseeno sem streljal. Zadel nisem nič, jagri pa so se zlagali, da je Zrnec (tako namreč po domače pravijo Rozmanu) ubil prašiča, težkega 200 kilogramov. To so sporočili tudi k meni domov. Ker me precej dolgo ni bilo domov, jih je doma že skrbelo, kje sem. Lovci so se zlagali, da se je kar kadijo. Zeno so naplahtali, da jem v Goričah jetra...«

J. Košnjek

Novoletna tema zaradi okvare

Podjetje Elektro Kranj nam je sporočilo, da je 1. januarja ob 3.58 povsod na Gorenjskem zmanjkalo električne energije zaradi večje okvare v RTP Kleče. V Klečah je namreč eksplodiralo stikalo. Čeprav podjetje Elektro Kranj pri prekinitvi ni bilo nič krivo, se vsem porabni-

kom električne energije na Gorenjskem opravičuje. Hkrati se opravičuje zaradi napetostnih nihanj med novoletnimi prazniki. Do nihanj in morebitnih krajših prekinitev je prišlo zaradi južnega ga snega.

A. Z.

Tudi upokojeenci Planike so praznovali

27. decembra dopoldne ob 10. uri se je zbralo na avtobusni postaji v Kranju okrog 200 planiških upokojeencev. Od tam so jih odpeljali v PLANIKO na novoletno praznovanje. Pri vходу so jih pozdravili vodilni uslužbenci ter jih odpeljali na ogled novih strojev in proizvodnje. Po ogledu so odšli v okrepčevalnico na zakusko. Veselje je bilo res prisrčno. Bili so obdarjeni z izredno lepim kolektorjem, z denarno nagrado

in vsak je dobil povrnjena potne stroške.

Med zabavo jih je pozdravil predsednik sindikata Viktor Eržen in med drugim dejal, da so bili v tovarni v letu 1971 uspešni in so v celoti izpolnili naloge in plan. Zato tudi na upokojeence niso pozabili.

V imenu upokojeencev iskrene hvala za tovariško snidenje.

F. Kadunc

Koliko je Kamničanov

Na področju kamniške občine živi 22.449 prebivalcev, od tega je v dobi od 15 do 60 let starosti 14.547 občanov. To število občanov so ugotovili marca lani ob popisu prebivalcev v Jugoslaviji. Ker je od marca pa do danes prišlo na svet nekaj fantkov

in deklic, je danes število občanov že večje.

V krajevni skupnosti Kamnik živi 8321, v Kamniški Bistrici 1682, Komendi 1576, na Duplici 1245, Nevljah 1062, v krajevni skupnosti Moste 1070 prebivalcev itn.

J. V.

Tudi letos zimske športne igre

Komisija za kulturo, šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu v Radovljici je odločila, da bodo tudi letos pripravili zimske sindi-

kalne športne gre. Predvidoma še ta mesec bodo v Kropi pripravili sindikalno tekmovanje v sankanju, februarja pa v Begunjah tekmovanje v veleslalomu.

A. Z.

Smučarski tečaji za začetnike

Občinska zveza za telesno kulturo v Radovljici je sklenila, da bo letos pripravila smučarske tečaje za začetnike in za tiste, ki se želijo v smučarskih veščinah še bolj izpopolniti. Zato je občinski sindikalni svet pozval vod-

stva vseh sindikalnih organizacij v občini, da svojim članom omogočijo, da se prijavijo za tečaje. Prijave bo do 10. januarja zbirala občinska zveza za telesno kulturo v Radovljici.

A. Z.

V Almiri obdarili otroke

Sindikalna organizacija v Almiri v Radovljici je pred novim letom pripravila sprejem za okrog 200 otrok članov kolektiva. Vsem otrokom so izročili darila v vrednosti

50 dinarjev. Člani sindikalne organizacije pa so pred novim letom obiskali tudi obolele člane kolektiva, socialno ogrožene pa so obdarili.

A. Z.

JUGOSLOVANSKA LOTERIJA LOTERIJSKI NAČRT

za srečke rednih kol v letu 1972

- emisija 800.000 srečk
- cena cele srečke 6 din, polovične 3 din
- emisijska vrednost 4.800.000 din
- za premije in dobitke 3.024.000 din, t. j. 6. %

PREMIJE IN DOBITKI	DIN	SKUPNO DIN
1 premija	150.000	150.000
1 premija	20.000	20.000
10 premij po	10.000	100.000
24 dobitkov po	2.000	48.000
40 dobitkov po	1.000	40.000
80 dobitkov po	500	40.000
160 dobitkov po	300	48.000
160 dobitkov po	200	32.000
800 dobitkov po	100	80.000
800 dobitkov po	50	40.000
8.000 dobitkov po	30	240.000
16.000 dobitkov po	20	320.000
40.000 dobitkov po	10	400.000
240.000 dobitkov po	6	1.440.000
306.064 dobitkov in 12 premij		2.998.000
52 tolažilnih dobitkov po 500 din		26.000
306.116		3.024.000

ŽREBANJE VSAK ČETRTEK

mali oglasi

PRODAM

- Prodaj šest tednov stare PRASICKE. Lahovče 64 1
- Prodaj suhe DRVA. Vopovlje 13 2
- Ugodno prodaj dobro ohranjeno SPALNICO. Bunc, Tekstilna 4, Kranj 3
- Ugodno prodaj MIZARSKO STISKALNICO (7 kozlov z vsemi oblogami). Kranj, Skofjeloška cesta 56 4
- Prodaj PRASICA za zakol. Srednja vas 30, Senčur 5
- Prodaj SPALNICO, STEDILNIK küpersbusch in električni STEDILNIK na štiri plošče — vse popolnoma novo. Naslov v oglasnem oddelku 6
- Prodaj 150 kg težkega PRASICA. Možjanca 7 7
- Prodaj 13 let starega KONJA. Dragočana 10, Smednik 8
- Prodaj šest tednov stare PRASICKE. Luže 6 9
- Prodaj PRASICA za zakol in pol leta starega BIKA. Ravek Franc, Zg. Duplje 40 10
- Prodaj štiri PRASICKE, težke po 60 kg in 160 kg težkega PRASICA za zakol ter nov STEDILNIK gorenje. Skofjeloška cesta 30, Kranj 11
- Prodaj kuhinjsko KRE-DENCO, 8-litrski BOJLER, stenski OBESALNIK, MIZO s stoli in POD — linolej. Pirc, Tavčarjeva 41, Kranj. Oglad vsak dan od 11. do 18. ure 12

- Prodaj dva PRASICA za zakol. Primskovo, Krašnova 12, Kranj 13
- Prodaj plemenskega VOLA. Sp. Duplje 72 14
- Prodaj KRAVO z drugim teletom. Podreča 23, Kranj 15

MOTORNJA VOZILA

- Prodaj FIAT 600. Visoko 37, Serčur 16

ZAPOSLOTITVE

GOSPODINJSKO POMOČNICO ali dekletu za dopoldansko varstvo otrok išče štiričlanska družina. Nudi sobo, hrano in plačilo. Ing. Hočevvar, Ljubljana, Rimska cesta 25 17

OBVESTILA

AMD CERKLJE sprejema prijave za tečaj A, B kategorije in za prvo pomoč do 15. 1. 1972. Prijavite se v trafiki 19

PLESNA SOLA nadaljuje s poukom po novem letu v sredo, 5. januarja 1972. Plesni tečaji so v sredo, petek, soboto in nedeljo v delavskem domu v Kranju 20

ČESTITKE

Mladi zdravnici **JELKI KADUNC-REPIČ** iz Sr. vasi pri Senčurju čestitajo ob uspešno končanem študiju na medicinski fakulteti mož Ivo in starši Uranič, Kadunc, Repič **MARKLJU VALENTINU** iz Kranja, Stareta Zagarja 34 čestitajo za 80-letnico domači in mu želijo še mnogo zdravih let 21

Kranj CENTER

- 5. januarja nemški barv. film **LJUBIM VSE ZENSKE** ob 16., 18. in 20. uri
- 6. januarja franc. barv. film **NICOLAS PHILIBERT V VOJNI IN LJUBEZNI** ob 15.30, amer. barv. film **LETALISCE** ob 17.30 in 20. uri
- 7. januarja nemški barv. film **LJUBIM VSE ZENSKE** ob 15.30, amer. barv. film **LETALISCE** ob 17.30 in 20. uri

Kranj STORŽIC

- 5. januarja franc. barv. film **ZACETNICA NA PLOČNIKU** ob 16., 18. in 20. uri
- 6. januarja franc. barv. film **ZACETNICA NA PLOČNIKU** ob 16., 18. in 20. uri
- 7. januarja franc. barv. film **ZACETNICA NA PLOČNIKU** ob 16., 18. in 20. uri

Tržič

- 5. januarja premiera mehiš. barv. CS filma **VELIKI UPOR** ob 18. in 20. uri
- 6. januarja mehiški barv. CS film **VELIKI UPOR** ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

- 5. januarja premiera amer. barv. filma **SMESNO DEKLE** ob 17. in 19.30
- 6. januarja amer. barv. film **SMESNO DEKLE** ob 17. in 19.30

Radovljica

- 5. januarja amer. film **NEKATERI SO ZA VROCE** ob 18. uri, angl. barv. film **DOKTOR V NEPRILIKI** ob 20. uri
- 6. januarja angl. barv. film **DOKTOR V NEPRILIKI** ob 20. uri, amer. barv. film **VENEC POPKOV** ob 18. uri
- 7. januarja amer. film **NEKATERI SO ZA VROCE** ob 20. uri

Jesenice RADIO

- 5. januarja italij. barv. film **DRAGO BOM PRODAL SVOJO KOZO**
- 6. januarja italij.-amer. barv. CS film **PETERICA ZA PEKEL**
- 7. januarja amer.-angl. barv. film **PREKLETA SRECA**

Jesenice PLAVZ

- 5. januarja italij.-amer. barv. CS film **PETERICA ZA PEKEL**
- 6. januarja amer. barv. film **CRNI SERIF**
- 7. januarja amer. barv. film **CRNI SERIF**

Dovje Mojstrana

- 5. januarja amer. barv. film **POZNO JE ZA HEROJE**

Kranjska gora

6. januarja italij. barv. film **DRAGO BOM PRODAL SVOJO KOZO**

Javornik Delavski dom

5. januarja amer. barv. film **CRNI SERIF**

Skofja Loka SORA

5. januarja amer. barv. film **LJUBEZEN CAROVNICE** ob 18. in 20. uri

6. januarja italij.-španski barvni film **VOLK SIERA BLANKE** ob 20. uri

7. januarja italij.-španski barvni film **VOLK SIERA BLANKE** ob 18. in 20. uri

Zelzniki OBZORJE

5. januarja amer. barv. film **NAPACNI STREL** ob 20. uri

7. januarja amer. barv. film **LJUBEZEN CAROVNICE** ob 20. uri

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pijade — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 stavba občinske skupščine. — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: redakcija 21-835 21-850; uprava lista, ma-loglasna in naročniška služba 22-152. — Naročni-na: letna 32, polletna 16 din. cena za eno številko 50 para. Mali oglasi: beseda 1 din, naročniki imajo 10% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Dalmacija vino Split

filiala Ljubljana Dvořakova 12

razpisuje prosto delovno mesto **poslovodje** za prodajalno v Kranju.

Pogoj za sprejem je, da je kandidat kvalificiran gostinski ali trgovski delavec. Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnega dohodka.

Kandidati naj se zgledajo osebno v poslovnih prostorih podjetja v Ljubljani Dvořakova 12.

Borec : Novo mesto 2:6

V nadaljevanju tekmovanja v slovenski šahovski ligi so Kranjčani spet izgubili. Posamezni rezultati: Matjašič : Pelko 0:1, Djordjevič : Spo-

rar 0:1, Vojičič : Istenič 1:0, Podgornik : Milič 0:1, Jovič : Sitar remi, Gavrič : Udri 0:1, Pirc : Istenič remi, D. Stagar : Poredoš 0:1. F. S.

Dve pregledni tekmi kranjskih skakalcev

Med novoletnimi prazniki so imeli mladi kranjski skakalci dve pregledni tekmovanja na 25-metrski skakalnici v Besnici, kjer bo 13. februarja slovensko prvenstvo za pionirje. Na prvi tekmi je bil pri pionirjih naslednji vrstni red: 1. Belančič, 2. Zelnik, 3.

Jenko, pri mlajših mladincih pa 1. Košir, 2. Cimžar, 3. Zherl. Na drugi tekmi je bil pri starejših pionirjih naslednji vrstni red: 1. J. Galjot, 2. Belančič, 3. Zelnik; mlajši pionirji 1. E. Galjot, 2. Sink, 3. Bešter; mlajši mladinci: 1. Cimžar, 2. Zherl, 3. Košir. J. J.

Naročniki, bralci Glasa!

Danes smo začeli pošiljati vsem naročnikom Glasa stenske koledarje za leto 1972 z 12 barvnimi slikami. Pokažite ga vašim prijateljem in znancem. Priporočite jim, naj se naročijo na Glas ali jim ga naročite kar vi po priloženi naročilnici. Vsi, ki postanejo naročniki Glasa do konca januarja, dobijo brezplačno koledar za leto 1972.

P. n.

GLAS

Glasiło SZDL za Gorenjsko
Trg revolucije 1
64000 KRANJ

Naročam GLAS za leto 1972.
Pošiljati začnite takoj. Naročnino poravnám po prejemu položnice.

Pošilja:

(prilimek in ime)

(bivališče)

(pošta)

Trčenje v ovinku

Na cesti drugega reda na Visokem je v nedeljo, 2. januarja, dopoldne voznik avtobusa Ivan Lombar vozil od Kranja proti Jezerskem. V nepreglednem ovinku se je srečal z osebnim avtomobilom, ki ga je vozil Janez Flander s Hriba pri Preddvoru. Na ozki in poledeneli cesti sta vozila trčila. V nesreči so bili voznik Flander in sopotnika Marjan Luznar in Vera Zajc, oba iz Ljubljane, huje ranjeni in so jih prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Na vozilih je za 20.000 din škode.

Eksplodizija peči

V petek, 31. decembra, lani je okoli 20. ure v gostilni Rot na Boh. Bell eksplodirala plinska peč. Pol ure pred eksplozijo je gostilničar Martin Simončič v posebni gostinski sobi prižgal plinsko peč italijanske izdelave. Okoli 20. ure pa so v sobo prišli gostje Franc Drol ter Martin

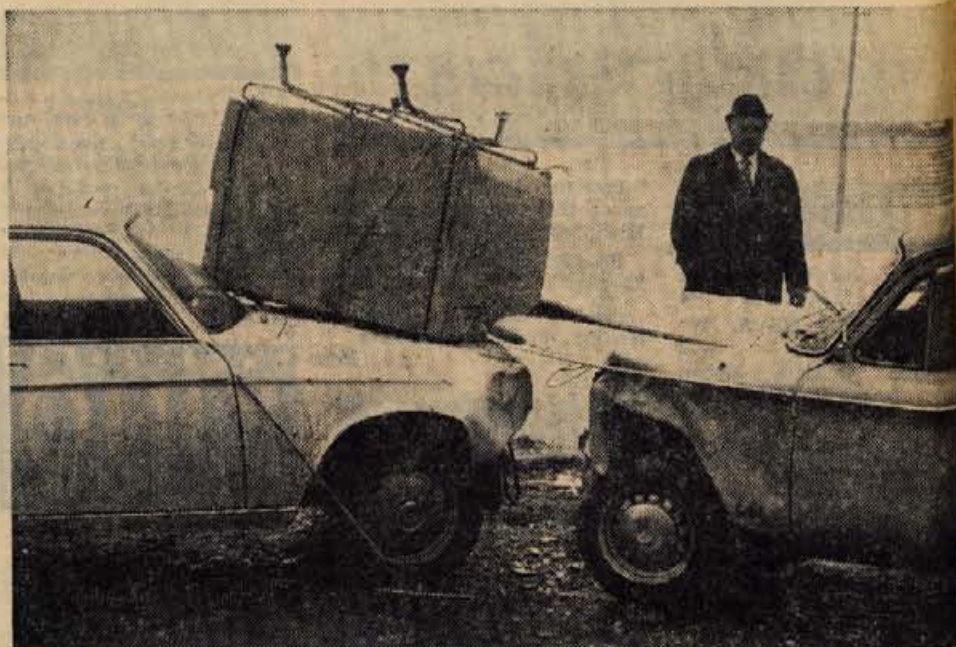
in Cilka Bernard, vsi s Kupljenika. Za njim je vstopil s prižgano cigareto še gostilničar. Takoj nato je iz peči bruhnil plamen, ki mu je sledila eksplozija. Gostilničarja in vse tri goste so z opeklinami in znaki zastrupitve z ogljikovim monoksidom prepeljali v jeseniško bolnišnico.

Mirni prazniki

Letošnji novoletni prazniki so minili brez večjih prometnih nesreč in brez večjih zastojev v prometu, vsaj za gorenjske ceste to velja. Med prazniki se je pripetila samo ena prometna nesreča. Zadnji dan praznikov, to je v ponedeljek, 3. januarja, je bil promet zelo gost zaradi vračajočih se izletnikov predvsem z Gorenjske proti Ljubljani. Na večjih klancih je sicer kolona avtomobilov zastajala, vendar pa so vozniki upoštevali spolzko cesto in gost promet, tako da se ni pripetila nobena prometna nesreča.

Kranjski gasilci so med prazniki izvlekli cevi samo enkrat. V ponedeljek, 3. januarja, se je vnelo v nekem dimniku v Stražišču, vendar večje škode ni bilo. Med prazniki so gasilci imeli največ dela z vleko avtomobilov, ki so obtičali v snegu ali pa so bili zaradi manjših karambolov nesposobni za vožnjo.

V kranjski bolnišnici za porodništvo in ginekologijo je prvega dne novega leta prvič zajokalo pet novorojenčkov, med njimi en deček in štiri deklice. V prvih petih minutah novega leta se je rodila deklica, težka 2550 g in 50 cm dolga. Srečna mamica je Majda Dobovšek iz Vogelj pri Senčurju.

Spolzka cesta je bila kriva za marsikateri karambol. Tole sliko, na kateri sta dva avtomobila trčila na cesti v Bitnjah, smo posneli v tednu pred novim letom. Trčenje ni bilo tako hudo, vendar pa je odtrgalo prtljažnik z dvema gospodinjskima strojem. Eden od njiju menda je bil štedilnik, je zletel na prednji sedež drugega avtomobila. Na srečo brez hujših posledic. — Foto: F. Perdan

Zahvala

Ob smrti naše ljubljene mame, sestre in stare mame

Katarine Bodlaj

smo hvaležni vsem za darovano cvetje, vence, izrečeno sožalje in vsem tistim, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Sosedom, posebno Tomšetovim se zahvaljujemo za pomoč. Posebna hvala dr. Ziliču in gospodu župniku ter pevcem.

Zalujoči: otroci z družinami in drugo sorodstvo

Radovljica, Ljubljana, Pristava, Kranj, Blejska Dobrava, Tržič, München, 1. januarja 1972

Zahvala

Ob izgubi dragega moža, očeta, starega očeta

Janeza Gartnerja Torkarjevega ata

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom in znancem za darovano cvetje, vence in izrečena sožalja. Se posebno se zahvaljujemo sosedom za pomoč, gospodu župniku, kolektivu Iskra Železniki, osebju Dijaškega doma Kranj. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so pokojnika spremili na zadnji poti.

Zalujoči: žena, sinovi, hčerke, zeti, snaha, vnuki in drugo sorodstvo

Torka, 25. decembra 1971

Sporočamo žalostno vest, da nas je po hudi bolezni zapustila naša draga mama, stara mama, prababica, sestra in teta

Terezija Odar

Odrova mama

Pogreb drage pokojnice bo v četrtek, 6. januarja, ob 13.30 iz mrliške vežice v Kranju na pokopališče.

Zalujoči: hčerka Marija z družino, snaha, vnuki in vnukinje z družinami ter drugo sorodstvo

Kranj, 4. januarja 1972

Sava Kranj

industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov

potrebuje

večje število delavcev

v starosti od 18 do 35 let za delo v proizvodnih delovnih enotah

Nudimo:

OD v višini od 120.000 do 200.000 SD možnost napredovanja organizirano uvajanje in usposobitev

Možnost zaposlitve takoj!

Delo v treh izmenah.

Zaželeno zaključena osemletka.

Prednost pri zaposlitvi bodo imeli kandidati z odsluženim vojaškim rokom.

Podjetje krije stroške prevoza na delo in iz dela v višini nad 24 N din.

Pismene prijave sprejema kadrovska služba podjetja najkasneje do vštete 12. januarja 1972.

Po stezah partizanske Jelovice

Najbolj množična zimsko športna prireditve

V soboto in nedeljo se bodo v Dražgošah in drugih krajih Gorenjske že petnajstič vrstile zimske športne prireditve pod skupnim imenom Po stezah partizanske Jelovice. S posebnimi letošnjih tekmovanj, ki bodo prav ob 30-letnici legendarne dražgoške bitke, so prireditelji seznanili novinarje v četrtak na tiskovni konferenci v klubu poslancev v Ljubljani.

V primerjavi s prejšnjimi leti bo letošnja prireditev manj komemorativnega značaja in bo dan večji poudar

rek jubileju — praznovanju 30-letnice bitke. Poleg tega bodo vsa področna tekmovanja že v soboto, 8. januarja.

Bohinj in Kranjska gora

V znamenju FIS

Kranjska gora in Bohinj sta pripravljena na letošnji prvi obračun v alpskih disciplinah in tekih. Na standardnih progah na Vitrancu se bodo najboljši veleslalomisti in slalomisti sveta danes in jutri enajstič pomerili za pokal Vitranca in prvič za točke v na novo ustanovljenem evropskem pokalu. Tekači bodo v četrtak in petek že osemnajstič zarezali tekaško smučino na FIS-A prireditvi.

Obema prirediteljema je zagodlo vreme, saj je za novoletne praznike nasulo kar precej snega, tako da imajo precej dela pri pripravi prog. Upamo, da bodo jutri vse proge pripravljene.

V Kranjski gori je že zbrana vsa smetana evropskih, ameriških in kanadskih alpskih tekmovalcev, ki se bodo borili za čim boljše uvrstitve v evropskem pokalu in za FIS točke. Da bo prireditev res na svetovni ravni, kažejo že podatki, da so Amerikanci in Kanadčani ter Švedski poslali prvo garnituro, medtem ko je v italijanski reprezentanci vodilni v evropskem pokalu Schmalc, Norvežani so s Tschudijem, Nemci s Heckemillerjem, Poljaki z Bachledo, Španci z Garcia, Francoz pa z Augertom in zmagovalcem lanskofetnega zlaloma Bonnevo. Med 80 tekmovalci bodo na štartu tudi Jugoslovani, ki pa imajo v močni mednarodni konkurenci lepe možnosti za uspeh in da si prismočajo olimpijske norme in FIS točke v evropskem pokalu.

V Bohinju bodo merili svoje moči tekači iz devetih držav — Avstrije, Bolgarije, CSSR, Italije, Madžarske, SZ, Španije, ZRN in Jugoslavije. Med letošnjo elito bo spet ljubljenec Bohinja in zmagovalce zadnjih dveh prireditev Walter Demel (ZRN) ter odlični ruski, bolgarski, italijanski in avstrijski tekmovalci. Leti bodo poskušali, da ogrozijo primat nepremagljivega v Bohinju — Demla.

Ali bo Demlu uspel hac-trick, bomo videli v četrtak, ko so na sporedu solo teki članov in mladincev. Med vsi to mednarodno družino pa se bodo tako kot v Kranjski gori tudi v Bohinju za čim boljše uvrstitve in za olimpijske norme za Sapporo potegovali tudi Jugoslovani. Tokrat strokovnjaki največ pričakujejo od Gorjana Pavla Kalana in od Ratečana Alojza Keršajna in Janeza Milnarja.

Spored tekmovanja:

KRANJSKA GORA:

sreda
ob 11.30 prvi tek veleslalom
ob 13.30 drugi tek veleslalom
četrtak
ob 10.30 prvi tek slalom
ob 12. uri drugi tek slalom

BOHINJ:

četrtak
ob 9. uri štart mladincev na 10 km
ob 10. uri štart članov na 15 km
petek
ob 8.30 štart štafet mladincev na 3 x 5 km
ob 9.15 štart štafet članov na 3 x 10 km

Tu posebnosti ni. Kot prejšnja leta se bodo sankarji zbrali v Selcah, mladi tekači na Lancovem, skakalci v Poljanah in Kropi ter alpski smučarji na nočnem slalomu v Železnikih.

V Dražgošah bo v soboto le VIII. republiško prvenstvo v biatlonu in tekmovanje za jugoslovanski smučarski memorialni pokal, ki ga je lani osvojila ekipa Slovenije. Poleg Dražgoš se v jugoslovanski smučarski memorialni pokal štejejo še tekmovanja: »Memorial 26 zmrznjenih partizanov« v Mrkopolju, »Igmanški marš« in »Mavrovski memorial«. Pokrovitelj nad vsemi tekmovanji za pokal je zvezni sekretar za narodno obrambo, general armade Nikola Ljubičić. Sodelovali bodo ekipe vseh republik in pokrajine Vojvodine. Velika želja prirediteljev, da bi bilo tekmovanje v biatlonu mednarodno, se tudi letos ni izpolnila. Jugoslavija še vedno

ni članica mednarodne zveze za biatlon, velike težave pa so tudi z orožjem. Obstaja še majhno upanje, da bo na tekmah v Bohinju nastopilo nekaj reprezentantov CSSR v biatlonu in bi ti v soboto tekmovali v Dražgošah.

Spominske prireditve se bodo začele v nedeljo ob pol devetih pred osnovno šolo v Dražgošah. Pri osnovni šoli bo tudi start in cilj vseh tekmovanj. Poleg petih prog različnih dolžin so letos pripravili še tretje strelišče. V smučarskih tekih bodo tekmovala posameznikov in patrolj športnih ter družbenih organizacij, patrolj v okviru odprtega prvenstva ljubljanske armadne oblasti, patrolj partizanskih enot Slovenije in veteranov.

Na tekmovanju za odprto prvenstvo enot ljubljanske armadne oblasti bodo sodelovale ekipe iz Bohinjske Bele, Tolmina, Skofje Loke, Maribora in drugih krajev. Po be-

sedah majorja Petra Djordjeviča starešine kažejo za šport premalo razumevanja. Zato naj bi bilo letošnje tekmovanje nekaka zasnova prvenstva JLA v smučanju in vzpodbuda starešinam za delo v bodoče.

O tekmovanju partizanski enot je spregovoril zastopnik štaba za splošni ljudski odbor Jože Svigelj. V Dražgošah bodo sodelovale osemčlanske patrolje iz vse Slovenije — razen Primorske. Tekmovalci bodo morali osem kilometrov preteči s smučmi, dva kilometra brez njih (s smučmi na ramah), poleg tega pa bo za uspeh odločilna tudi orientacija in streljanje. Če katera od patrolj ne bi zadela nobene prsne tarče, bo diskvalificirana. Po pričakovanju naj bi tekmovalo trinajst ekip.

Po dosedanjih prijavah kaže, da bo letošnja prireditev še bolj množična. Dosedanjim 10.000 tekmovalcem se bo pridružilo še vsaj 1000 novih.

Pokroviteljstvo nad letošnjim tekmovanjem so prevzeli: gorenjske občine, odbor SRS za splošni ljudski odpor, Jelovica iz Skofje Loke in Plamen iz Kroke.

J. Govekar

Po stezah partizanske Jelovice Športni spored

Po stezah partizanske Jelovice v letu 1972, ob 30. obletnici dražgoške bitke in 15. obletnici prirejanja množičnih tekmovanj v spomin na ta dogodek.

Sobota, 8. januarja

SELCA: ob 8. uri — meddruštveno tekmovanje s tekmovalnimi sanmi za starejše člane, članice, mladince in mladinke

LANCOVO: ob 9. uri — tekmovanje učencev in učenec gorenjskih osnovnih in srednjih šol v smučarskih tekih in veleslalomu

POLJANE: ob 10. uri — meddruštveno tekmovanje v smučarskih skokih za mlajše in starejše pionirje na 15- in 30-metrski skakalnici

KROPA: ob 13. uri — meddruštveno tekmovanje v smučarskih skokih za mlajše in starejše mladince ter člane na 40-metrski skakalnici

ZELEZNIKI: ob 18. uri — meddruštveni nočni slalom za člane, članice, starejše mladince in mladinke

Nedelja, 9. januarja

DRAŽGOŠE: ob 8.30 zbor vseh udeležencev tekmovanj, preživelih borcev, svojcev padlih žrtev, gostov in vaščanov pred osnovno šolo. Otvoritev in svečani deli proslave ob 30-letnici dražgoške bitke in 15-letnice tekmovanja Po stezah partizanske Jelovice.

Po končani proslavi:

— smučarsko patroljno tekmovanje za prvenstvo enot SLO (teritorialne enote) Slovenije,

— odprto smučarsko prvenstvo v patroljnih tekih ljubljanske armadne oblasti z udeležbo Zagreba, Sarajeva, Skopja itd.,

— smučarska patrolna tekmovanja športnih in družbenih organizacij Slovenije,

— smučarsko patroljno tekmovanje ekip iz naših republik (Slovenije, BiH, Hrvatske, Srbije, Makedonije in drugih),

— solo teki članic, starejših in mlajših mladink in solo teki veteranov: od 45 do 50 ter nad 50 let starosti.

Nova sankaska proga v Sori

Člani sankaske sekcije TVD Partizan Sora so te dni zaključili obsežna dela na novi sankasni prog. Po načrtih bi proga sicer morala biti nared že do prvega snega, toda izredno težaven skalnat teren jim je prekrhal načrte. Celotno progo so morali izravnati z buldožerjem. Člani sekcije so opravili nad 1000 ur prostovoljnega dela, z denarjem pa jim je pomagala ObZTK Ljubljana-Siška. Polmetna proga je speljana po strminah Brsnika nad vasjo Sora ter je dolga 700 metrov s 14 odstotnim padcem in 13 zavoji. Člani tehnične komisije Sankaske zveze Slovenije so že opravili pregled proge, s katero so zadovoljni. Imeli so pripombe le glede varnosti nastopajočih na hitri prog. -fr

Šah

Na vrhu Požar in Lazar

Neresnost v tekmovanju za pridobitev II. šahovske kategorije v Kranju se nadaljuje. Rezultati: Vidali : Marko 0:1, Rabič : Nadižar 1:0, Požar : Marko 1:0, Rabič : Vidali 0:1, Po 10. kolu sta v vodstvu Požar in Lazar, ki imata po 9 točk.

F. S.

V imenu delegacije in vseh delovnih ljudi in občanov kranjske občine je tovarišu Titu izrekel novoletna voščila tov. Stane Mihalič, sekretar organizacije ZK v Iskri. — Foto: F. Perdan

Delegacija je izročila tovarišu Titu in njegovi soprogi Jovanki spominska darila. — Foto: F. Perdan

V lovski sobi je stekel prisrčen in sproščen pogovor. — Foto: F. Perdan

Kranjski kolektivi Titu za novo leto

(Nadalj. s 1. strani)

Tovariš Tito je z zadovoljstvom sprejel dobre želje, ki mu jih je prinesla delegacija. V odgovoru voščila je dejal, da ga veseli, da lahko predstavnikom delovnih kolektivov Kranja, kot enega glavnih industrijskih centrov Slovenije, prek njih pa vsem delovnim ljudem naše domovine zaželi srečno novo leto. Zeli in upa, je dejal tovariš Tito, da bi bilo prihajajoče leto bolj srečno kot minulo, predvsem da bi imeli manj težav, s katerimi smo se ubadali in ki so v veliki meri subjektivnega značaja. Te težave so nas v mnogočem ovirale, da nismo dosegli še večjih uspehov. Uspehe smo seveda imeli, saj je narasla proizvodnja za 10 %, produktivnost za okolj 5 % itd. Naloga zveze komunistov in delavskega razreda v novem letu bo, da uredijo nekatere politične zadeve, da bi se vsi narodi razvijali svobodno in enakopravno v skupnosti jugoslovanskih narodov.

Po izmenjanih voščilih so člani delegacije izročili tovarišu predsedniku in njegovi soprogi novoletna darila. Tovarišu Titu so dali Iskrino kombi garnituro ročnega orodja in gorenjsko čedro, tovarišici Jovanki pa knjigo

o Ikebani — o aranžiranju cvetja na japonski način in namizni prt iz kieljanih čipk.

Po uvodnem delu je tovariš Tito povabil svoje goste v lovski salon, kjer je stekel prisrčen in sproščen pogovor. Tito je bil zelo dobro razpoložen. Med drugim je z veseljem ustregel nekaterim članom delegacije, ki so ga prosili, da se podpiše v barvno monografijo o Titu, ki so jo prinesli nalašč za to s seboj. Čas je hitro potekal in vodja protokola je dal diskreten znak za zaključek pogovora. Tovariš Tito je to opazil in ko so vsi vstali, da bi se poslovili, je dejal: »Ampak priganja vas on (šef protokola) ne jaz.« Sledil je prisrčen stisk rok, na koncu pa še skupinski posnetek v sprejemnici — članom delegacije za spomin.

Tovariš Tito je silvestroval v Ljubljani v delovnem kolektivu Tovarne dekorativnih tkanin, po polnoči pa je obiskal še dom Jugoslovanske ljudske armade, kjer se je v vselem razpoloženju zadržal skoraj eno uro.

Tovariš Tito je s soboro Jovanko ostal v Sloveniji še do nedelje, nato pa je odpotoval z letalom na Brione, kjer bo preživel del zimskega oddiha. T. M.

Na podlagi Pravilnika o podeljevanju občinskega Priznanja Osvobodilne fronte slovenskega naroda, žirija za podeljevanje priznanj pri Občinski konferenci SZDL Radovljica

objavlja,

da je odprt rok za predlaganje kandidatov za podelitev občinskih priznanj OF v letu 1972.

Ob 30-letnici OF bodo podeljena Priznanja OF za služnim organizacijam in posameznikom, ki so s svojim delom, posamezniki pa tudi z drugimi osebnimi kvalitetami prispevali k dosežkom trajnejšega pomena in so s tem vplivali na uveljavljanje in razvoj socialističnega družbenopolitičnega sistema socialističnih družbenih odnosov, na razvoj samoupravljanja, zlasti pa za dosežke, ki pospešujejo neposredno uveljavljanje občanov in delovnih ljudi in vseh področjih in v vseh oblikah družbenega življenja.

Predlog za podelitev lahko podajo organizacije SZDL, druge družbenopolitične organizacije, samoupravne skupnosti in njihovi organi ter posamezniki.

Predlogi morajo vsebovati osebne podatke in obširno utemeljitev razlogov in pogojev, zaradi katerih naj predlagani kandidat sprejme Priznanje OF.

Zadnji rok za prijavo je 30. januar 1972. Kasneje podani predlogov žirija ni dolžna upoštevati. Predloge sprejema žirija za podelitev Priznanj OF pri Občinski konferenci SZDL Radovljica.

ZIRIJA ZA PODELITEV PRIZNANJ OF
PRI OBČINSKI KONFERENCI SZDL
RADOVLJICA